UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

28
ВЕРЕСНЯ
Число No 39

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLIV VOL. XLIV

SEPTEMBER 28, 1972

14 МІЛЬЙОНІВ КАНАДСЬКИХ ВИБОРЦІВ

В федеральних виборах, що відбудуться в понеділок 30 жовтня, братимуть участь приблизно 13 мільйонів канадців. Докладне число буде проголошене щойно після переведення перепису (реєстрації) всіх виборців.

У минулих виборах мали право голосування 10,860,888 виборців. Великий зріст числа виборців є не лиш наслідком зросту населення Канади. Число виборців зросло поважно теж наслідком пересунення віку виборців із 21 до 18 років.

Велике число молодих виборців матиме теж чималий вплив на вислід виборів. Сьогодні важко предсказати на кого голосуватимуть молоді виборці й тому всі виборчі „пророки" є дуже обережні з предбачуванням вислідів виборів. В цілому виборці мають вибрати 264 послів.

В цілій Канаді 12 партій ставлять своїх кандидатів. З них найважніші є ліберальна партія, що є тепер при владі, консервативна партія, НДП-артія, суспільного кредиту та чотири менші партії. Щоб якась партія мала право користуватися удогідненнями політичних партій, тобто щоб могла користати з деяких безплатних радієвих та телевізійних передач для своєї пропаганди, вона мусіла мати при розв'язанні парляменту бодай 12 федеральних послів, або мусить мати тепер кандидатів у 50 виборчих округах. Інакше кандидати на послів будуть числитися незалежними й не зможуть користати з ніяких удогіднень, що прислугують політичним партіям.

В минулих виборах було 2,229,345 голосів неважних, бо виборчі картки („балоти") були виповнені неправильно. Виборча комісія перевела тепер цілий ряд змін, які повинні зменшити число неважних виборчих карток.

Українські переможці XX-ої Олімпіяди

Не лиш спортовцям, але всім українцям цікаво буде довідатися, які медалі дістали українці на Олімпійських змаганнях в Мюнхені.

На жаль, уся слава йде на рахунок СССР.

Ото ж такі українці здобули золоті медалі: 1) Олександер Медвідь — боротьба, 2) Валерій Борсов — біг на 100 м., 3) Віктор Клименко — гімнастика, 4) Яків Залізняк — стрільба, 5) Валерій Борсов — біг на 200 м. (друга медаля), 6) Анатолій Боднарчук — молот, 7) Микола Авілов — десятизмаг, 8) Віталій Дирдира і Валентин Манкін — веслування, 9) Олександер Шапаренко — каяк, 10) Юлія Рябчинська — каяк, одиночка, 11) Катерина Куришко — каяк, двійка, 12) Володимир Семенець і Ігор Целовальников — весло, 13) Фаїна Мельник — мет диском.

Срібні медалі: 1) Володимир Голубничий — 20 кільометрів хотьба, 2) Борис Онищенко — модерний п'ятизмах, 3) Віктор Клименко — гімнастика, 4) Євген Аржанов — біг на 800 метрів, 5) Борис Мельник — стрільба, 6) Леонід Литвиненко — десятизмаг, 7) Валерій Борсов — співучасник бігу на 4х400 метрів.

Бронзові медалі: 1) Павло Леднєв — модерний п'ятизмаг і 2) Анатолій Новиков — гімнастика. Сьомі або восьмі місця: 1) Володимир Пантелей — 1500 м., 2) Віктор Сидорук — стріл з лука, 3) Алла Певнова — стріл з лука і 4) Рустам Ахметов — скок у висоту.

Варт згадати, що українці, які мусіли на Олімпіяді репрезентувати СССР, а не Україну, вимагали, щоб їх подавати в звідомленнях як українців. Це, зокрема, заявив пресовим звітодавцям у Мюнхені Віталій Борзов, першун бігу на 100 і 200 метрів. Він сказав, що є українцем і народився в селі біля Києва.

Більшість канадців живе в містах

Канадська статистика подала, на основі перепису з 1971 р., що більше, як половина з 21.6 мільйонів канадців живе в 22 т.зв. метропольтальних округах, тобто в великих містах з їхніми передмістями, що разом мають більше, як 100,000 мешканців. В цих 22-ох містах живе 55% всього канадського населення. В менших містах та в фармерських поселеннях живе решта 45% канадців.

З СССР нелегко договорюватися

Недавні відвідини президента ЗДА Р. Ніксона в Москві заповідали покращання відносин між ЗДА та СССР. Тимчасом, поза закупом американськ о г о збіжжя та переговорів у справі закупу машин в ЗДА для СССР, а в СССР нафтової роби для ЗДА, ніяких інших успіхів досі не видно. Щоб спонукати СССР переводити в життя американську - совєтський договір, їздив недавно до Москви політичний дорадник американського президента д-р Г. Кіссінджер. Із повідомлень американських газет виходить, що Кіссінджер переговорював у Москві в справі заплати за доставлену ЗДА в часі ми-

(закінчення на стор. 8.)

СССР дістали морські бази в Сирії

Після виникнення совєтських вояків з Єгипту, совєтські воєнні судна, що кружляють по Середземному морю, не мали де причалювати, набирати пального та направляти пошкоджень на терені Середземного моря й мусіли за тим усім їхати до совєтських портів.

Тепер Сирія погодилася дати совєтським суднам до користування два свої воєнні порти на Середземному морю: Лятакію й Тартус. Зате СССР зобов'язався доставити Сирії військові реактивні літаки нового типу МІГ-21 та протилетунські ракети САМ-3. До того СССР приобіцяв Сирії побудувати великі греблі, електрівню та деякі промислові заклади.

* **Протягом минулого тижня** легкий землетрус навістив Іонські острови, недалеко Греції, 50 разів.

Новий президент КУК

В суботу, 24 вересня відбувся в готелі Марлборо в Вінніпеґу врочистий бенкет, що на ньому представники українських громадських організацій попращали дотеперішнього президента КУК. о. митрата Василя Кушніра, що служив українській громаді в Канаді на тому становищі про тягом 32-ох років, тобто від самого початку існування тої організації. Сьогодні КУК об'єднує 34 українські організації в цілій Канаді та має 26 відділів у різних канадських містах.

Наслідником о. митрата В. Кушніра на становищі президента КУК є проф. Ма нітобського університ е т у д-р Петро Кондра від імені Союзу Українців Самостійників (СУС) Канади. Церемонію передачі уряду та відібрання приречення від нового президента КУК перевів суддя Найвищого суду Манітоби Й. Соломон.

Ширший допис про перебіг бенкету та життєпис нового президента помістимо в черговому числі „УВ".

Сніги в степових провінціях

Степові провінції Манітобу та Алберту навістили передчасні сніги, які не лиш припізнили збір збіжжя, але й його поважно пошкодили. В деяких околицях Алберти впав сніг, вкриваючи поля верствою, грубою до 12 цалів. До снігу долучився мороз, який поважно пошкодив збіжжя.

Албертська збіжжева рада припускає, що вчасний сніг та мороз вчинили фармерам шкоди на прибл. 10 мільйонів долярів. Представники фармерів звертались до прем'єра П. Трюда в часі його передвиборчого віча в Калґарі з запитаннями, чи федеральний уряд бодай частинно заплатить фармерам відшкодування за пошкоджене лихою погодою збіжжя. Трюдо відповів, що це в першу чергу справа провінційного уряду, який евентуально може звернутися з тим до федерального уряду, якщо сам не зможе виплатити допомоги.

* **Теперішні обчислення** виявили, що цього р і ч н и й збір збіжжя в ЗДА буде на 5% менший, як минулорічний і досягне один мільярд 599 мільйонів бушлів.

В Україні живе 48 мільйонів людей

Совєтська офіційна статистика проголосила, що на території УРСР живе 48 мільйонів населення. З того прибл. 15 мільйонів мешканців УРСР то молодь, яка навчається в різних школах.

Звіт з перепису населення в Канаді

УКРАЇНЦІ НА П'ЯТОМУ МІСЦІ

Попередні списи населення („дензус-и") в Канаді мали у своїх квестіонарях питання про національне походження канадців. Коли в 1961 р. Статистичне бюро було видруковало квестіонарі без питання про національне походження канадців, тодішний прем'єр Дж. Діфенбейкер дав доручення всі квестіонарі знищити й видрукувати нові, в яких вже було питання про національне походження опитуваних.

В переписі населення з 1971 р. питання про національне походження було лише в деякій частині квестіонарів, т.зв. ширш и х квестіонарях. В усіх інших було лише питання про матірню мову канадців. Хоч в федеральному парляменті в тій справі було багато протестів, федеральний уряд не змінив свого становища в справі питання про національне походже н н я канадців й усі квестіонарі мали лише питання про матірню мову, а лише частина мала питання про національне походження.

Тепер Канадська статистика опублікувала висліди перепису про матірню мову канадців. Як виходить зі звіту, майже 13 мільйонів канадців уважають за свою матірну мову-англійську. То означає збільшення на 21% в порівнанні з 1971 роком. Французька мова є матірною для 5,793,650 канадців, на 13% більше, як в 1961 р. Третьою по черзі матірною мовою канадців є німецька, що нею говорить 561,085 канадців. Четвертою є італійська з 538,360 канадцями, а п'ятою українська з 309,855 осіб, що є зменшенням на 14% в порівнанні з переписом з 1961 р. Очевидно, що матірну мову признала лише частина канадських українців. Деякі, чи неусві домлені, про що йдеться, чи може вважаючи, що в той спосіб будуть „більшими" канадцями, чи врешті може таки відчужені від української мови, подати як матірну мову англійську.

Німецька та італійська іміґрації до Канади відносно нові. Ці іміґранти щойно прибули з рідних країн й ще не вспіли призвичаїтися добре до англійської мови й тому подали як матірну мову німецьку чи італійську. Зрештою обі ці групи й численно є більші, як українська, наслідком припинення майже зовсім допливу українських іміґрантів до Канади, коли іміґранти з Німеччини та Італії приїздять до Канади без більших перешкод. Та все те виправдує лиш частинно зменшення числа канадців, що вважаю т ь своєю матірною мовою українську, хоч в Канаді повинно бути канадців українського роду бодай удвоє стільки.

Захопили літак у Швеції

Трьох югославських громадян-хорватів захопили, під загрозою револьверів, шведський літак у шведському місті Мальмо із 83-ма пасажирами. За віддання літака напасники зажадали звільнення з тюрми шістьох хорватських терористів, що відбували в Швеції кару за напад на югославського консула в Швеції, викуп у сумі 104,000 дол. та перевіз їх усіх до Еспанії. Шведський уряд та керівництво скандинавської летунської лінії САС погодилися на умовини воздушних піратів й літак перевіз усіх дев'ять хорватів до Еспанії. Еспанський військовий суд має тепер вирішити, що зробити з воздушними піратами та шістьма звільненими хорватськими націоналістичн и м и терористами. Між Швецією та Еспанією нема умови відносно видачі проступників, але не знати, як цю справу вирішить тепер, у часах постійних захоплювань літаків, еспанський військовий суд.

Безбожницький музей в Києві

В приміщеннях св. Києво-Печерської Лаври совєтські воюючі безбожники відкрили „Постійний протикультовий музей". Його підфальшовані та підроблені експонати оплюгавлюють християнську релігію та християнську науку. В музею є теж підфальшовані документи проти Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького та Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа (Сліпого).

Хочуть збільшити пенсії

Новий уряд Британської Колюмбії заповів, що буде старатися збільшити місячні платні для пенсіонерів до 200.00 дол. місячно. Уряд вважає, що теперішні пенсії є зовсім невистарчаючі неслідком підвишки цін на харчові продукти та загального збільшення коштів прожитку.

Коротки вістки

* **Едмонтонська міська рада** вирішила позичити в швайцарських банках 11.75 мільйонів долярів на 6½% на переведення в життя різних міських проєктів. Відсотки на „бонди" в Канаді сягають 8½%.

* **Найбільший збіжжевий** вантаж віз з початком вересня вантажний поїзд з Піс Рівер до Едмонтону. В 133 вагонах було 300,000 бушлів пшениці, вівса, ячменю, льону та ріпаку.

* **Невідомі справники** вкрали з крамниці зброї на передмісті Монреалю зброю та амуніцію вартости 30,000 дол. Поліція шукає за злодіями.

* **В Канаді хворіє** артритом (артретизм) 428,000 осіб так, що можуть дещо працювати, а 95,000 осіб мусять лежати в ліжку й не є здібні до праці.

* **Невідомий справник** підклав під будинок суду в Гай Рівер, Північно-Західні Території прибл. 50 фунтів динаміту й знищив будинок майже цілком. В 1971 р. в Гай Рівер хтось підклав бомбу під будинок командування американської військової летунської частини.

* **Канадська пошта** перевіряє теж листи, що їх дістають арабські дипломати в Канаді, бо дипломати побоюються, що їм можуть висилати бомби ізраїльські терористи як відплату за бомби, що посилають ізраїльським дипломатам араби.

* **Саскачеванські фармери** мали минулого року 356 мільйонів долярів чистого прибутку з продажу збіжжя. Цього року сподіваються дістати 450 мільйонів, якщо вдасться зібрати все збіжжя.

* **Канадська Королівськ а** Кінна Поліція Ар-Сі-Ем-Пі збільшує число поліційних агентів до боротьби з тоґрівлею наркотиками на 100 осіб. Досі працювало в відділі боротьби з наркотиками 300 поліцистів.

* **Канадці з'їли минулого** року 93 мільйони фунтів смажених картопель („потейто чіпс"), вартости 100 мільйонів долярів. Не їх виготовлення зужито 405 міль. ф. картоплі. Не кожного канадця припадає річно 4 і ½ фунта смажених картопель, а на кожного американця 10 фунтів.

* **Автомобілева фабр и к а** Форд відкликала 900,000 нових автомобілів, виробництва 1973 р. по причині неправильного функціонування керівниці.

* **Починаючи з 4 листопада** ц.р. совєтська летунська лінія Аерофлот розпічне правильні політи до столиці Чіле Сантіяго. То буде перший безпосередній летунський зв'язок СССР з Південною Америкою за допомогою совєтських літаків.

* **Американський** парлямент вирішив звернутися до урядів Канади, СССР, Данії та Норвеґії, щоб ці держави заборонили полювати на полярних ведмедів на Північному морі, куди ведмеді дістаються ледяними крягами.

* **В Західній Німеччині** арештовано 13 американських вояків, які вчинили замішання наслідком суперечок із західно-німецькими горожанами в Штутґарті, Німеччина.

* **Совєтські розвідчі літаки** ТУ-95 з Куби залітають на віддаль 50 миль до берегів ЗДА, а совєтські патрульні судна підпливають до берегів ЗДА на віддаль 4 миль. ЗДА, покищо, ще не протестували проти совєтської розвідки, бо вважають, що вона нешкідлива.

* **Лісові пожежі знищили** цього року в провінції Ню Фаунленд 103.280 акрів лісу. В 1967 р. пожежі знищили були 611.000 акрів лісу. Головна причина пожеж: бурі з громовицями.

* **21 амбасадорів різних** держав, що є при канадському уряді, відвідали підбігунові канадські місцевості, як Вайтгорс, Давсон, Інувік, Єлловнайф ітд. Подорож тривала один тиждень.

* **СССР прислав** до швайцарського міста Цюріху великі кількості золота до продажу. Припускають, що СССР потребує грошей, щоб заплатити за збіжжя, яке купує в ЗДА та інших державах.

НОВА ЦЕРКВА УСПІННЯ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ В ЕДМОНТОН — ДЖЕСПЕР ПЛЕЙС Фото: Уряд Алберти

19 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ
8 жовтня

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 194

Брати, Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що є благословений повіки, знає, що не говорю неправди.

У Дамаску намісник царя Арети стеріг місто дамащан, хотячи мене спіймати, і віконцем у коші спущено мене по мурі і я втік з його рук. Треба похвалитися, хоч це некорисно, та я перейду до видінь і об'явлень Господніх.

Знаю чоловіка в Христі, котрий перед чотирнадцятьма літами, чи в тілі, не знаю, чи без тіла, не знаю, Бог знає, був взятий до третього неба. І знаю такого чоловіка, чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, що був взятий до раю і чув невисказанні слова, котрих не вільно чоловікові говорити.

Таким буду хвалитися, собою ж не буду хвалитися, хіба моїми немочами. Бо коли схочу хвалитися, не буду безумний, бо правду скажу.

Та здержуюся, щоб хто не подумав про мене більше над те, що бачить у мені, або що чує від мене і щоб я надзвичайними об'явленнями не величався.

Тому, щоб я не величався, дано мені жало в тіло, ангела сатани, щоб мене бив у лице, щоб я не величався. Тричі просив я про нього Господа, щоб від мене відступив.

І сказав мені: доволі з тебе моєї ласки, бо моя сила в немочі усовершується.

Тому хай радше більше буду величатися моїми немочами, щоб вселилась у мене сила Христова.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 26

Сказав Господь своїм учням:

І як хочете, щоб вам робили люди, і ви їм робіть так само. І коли любите тих, що вас люблять, — яка вам дяка? Таж і грішники люблять тих, що їх люблять.

І коли добро робите, тим, від кого сподіваєтесь відобрати, — яка вам дяка? Адже й грішники те саме роблять.

І коли позичаєте тим, від кого сподіваєтесь відобрати, — яка вам дяка? Таж і грішники позичають грішникам, щоб стільки ж одержати.

Та ви любіть ворогів ваших, добро чиніть і позичайте, нічого не ждучи, а нагорода ваша буде велика і будете синами Всевишнього, бо він благий до невдячних і лихих.

Тим то будьте милосердні, як і Отець Ваш милосердний!

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

БОГОРОДИЧНА ПОРА В НАШОМУ ЦЕРКОВНОМУ РОЦІ

Образ-вітраж Покрова Божої Матері в вікні церкви оо. Василіян у Мондері. Образ виготовила німецька фірма в Мюнхені. Її представник п. Тоновскі є в Едмонтоні.

Здається, що ще недавно ми вітали прихід весни та святкували Великдень, а пізніше серед літньої зелені в замаєних церквах прославляли Святого духа — „Подателя життя". А ось кінчило літо, час вакаційного дозвілля минув, і празник Спаса віщував скорий прихід осени. Вже із цих прикладів бачимо, що наш церковний рік тісно пов'язаний із природним роком. Церковний рік складається із двох кругів — подвижних і неподвижних свят, а неподвижні свята ділимо ще на Господські, Богородичні і Святих То церковний поділ. Тут хочемо звернути увагу, що *у вінку церковного року можемо розрізнити також поодинокі фази, що відповідають менш-більш природним порам року.* Отже, наше природне життя тісно сплітається із надприродним, час стає символом вічности, Церква й літургічні святкування являють собою осередок усього нашого буття.

Час весни стоїть неподільно під знаком Христового Воскресення, Вознесіння і Зелених Свят (які вже є також початком літа). Літо — то пора важливих хліборобських зайнять. І саме тоді святкуємо пам'ять великих Божих угодників св. Иоана Хрестителя, Верховних Апостолів Петра й Павла, що особливим способом трудилися на Господній ниві. Тоді звеличуємо також українських святих: Преподобного Антонія Печерського, св. князів Володимира й Ольгу, мучеників Бориса і Гліба. Пізнє літо й рання осінь — то час багатства і збирання плодів, і *саме цю пору присвячує наша Церква прославлюванню Пресвятої Богородиці, яка дарувала світові найкращий плід — Ісуса Христа.* То Богородична пора в нашому церковному році, тоді маємо найбільше Богородичних свят, а між ними три головні: Успення, Різдво і Покров.

Празник Успення Пресвятої Богородиці започатковує осінній цикл Богородичних свят і *тому український нарід називає його святом „Першої Пречистої".* Його попереджує двотижневий піст, „Спасівка". Це свято постало правдоподібно у 2-ому або 3-ому столітті, бо Папа Гелазій († 496) називає його старовинним святом. У 5-ому столітті воно поширилося у цілій Церкві. Смерть для Божої Дитини — це неначе сон; людина, втомлена житєвою мандрівкою засипляє, щоб потім пробудитись у вічності. Пречиста Діва була не тільки Божою Дитиною, але й Богоматір'ю, тому і Її смерть була спокійна, щаслива, без ніяких сумнівів і побоювань, це було справді Успення, в якому Христос переніс свою Матір з душею і тілом до неба. *Наші літургічні тексти постійно підкреслюють логічний чи радше органічний зв'язок між гріхом і смертю, між святістю й безсмертям. Святість життя Пречистої Діви Марії, Її Богоматеринство і дівоча незайманість є джерелом Її безсмертя:* „Перемагаються закони природи у Тобі, Діво чиста: бо дівственне є різдво, і смерть наперед заповідає життя, по різдві діва і по смерті жива, спасаєш завжди, Богородице, насліддя Твоє" (Ірмос 9-ої пісні Канону). У Небесному Царстві Пречиста Діва не забуває за нас, Вона безнастанно випрошує ласки і благословенства для цілого людського роду. Із вдячности за постійну опіку український нарід прославляє Богоматір у празник Її Успення таким гимном: „В молитвах невсипущу Богородицю і в заступництвах незамінне уповання гріб і умертвіння не втримали: бо як Матір життя до життя переставив той, хто вселився в утробу приснодівственну" (Кондак свята).

Хоч елемент „внебовзяття" виступає ясно в літургіях цього дня, то все ж таки треба пам'ятати, що традиційна назва цього свята в нашій Церкві є „Успення" і так зображується також подія цього празника на наших іконах. Часто буває, що англійською мовою не перекладають правильно назви свята: повинно бути „Dormition", а не звяте від Західньої Церкви чуже нам слово „Assumption". *Стараймося також не вживати самого слова „Марія" на означення Пречистої Діви Марії ані прикметника „марійський". Згідно з духом Східньої Церкви слід говорити. Богородиця", „Богородичний", „Богоматир", „Пречиста Діва Марія".*

Різдво Пречистої Богородиці називається в нашому народі празником „Другої Пречистої". Це також одне із давніх свят, бо вже св. Иоан Золотоустий († 401) уклав про нього проповідь. У богослужбах цього дня народження Пречистої Діви Марії оспівується як „початок нашого спасіння" (стихира на литії) і Свята Церква велить нам радіти, бо „це Господній день... це світлий скарб і книга живого слова, виросла із лона, це родилась двер, звернена на Схід, що вижидає входу великого Святителя, що єдина вводить у вселенну єдиного Христа для спасіння наших душ (стихира на „Господи воззвах"). *Головною темою наших богородичних гимнів є незбагнене таїнство Богоматері: поєднання у Ній двох, здавалось би, суперечностей — материнства і дівства.* Тому з подивом співаємо на Божественній Літургії: „Чуже матер'ям дівство і чудне дівам дітородження! На Тобі. Богородице, обоє довершилися. То му Тебе ми, всі племена землі. безустанно величаємо" (Ірмос 9-ої пісні Канону).

У празниках святих відмічуємо день їхньої смерти, що є неначе їхнім -народженням до вічного життя. У Пречистої Діви Марії та у св. Иоана Хрестителя святкуємо величаво також і дні їхнього народження, бо земне життя цих двох осіб у великій мірі було зв'язане з приходом на цей світ Ісуса Христа. Це особливо стосується до Божої матері. Її Різдво було не тільки прообразом, але і причиною Христового Різдва. Тропар Різдва Пресвятої Богородиці не тільки своїм напівом, але також стилем і змістом нагадує тропар Христового Різдва: „Різдво Твоє, Богородице Діво, радість звістило всій вселенній, з Тебе бо засяло сонце правди, Христос Бог наш. Він, розрушивши клятву, дав благословення і, упразднивши смерть, дарував нам життя вічне". Без пересади можемо сказати, що всі богородичні наші гимни є своєрідними колядками, в яких чудо Христового Воплочення оспівується на протязі цілого Божого року.

Літургійне почитання Пресвятої Богородиці звертає нашу увагу на три важливі моменти. Перше — то Богоматеринство, найважніша благодать Пречистої Діви Марії, що робить Її „Чеснішу від херувимів і незрівняно славнішу від серафимів". Друга прикмета Богоматері — то Її особиста святість; Наші літургії величають Її як „пресвяту, пречисту, преблагословенну, приснoблаженну і пренепорочну приснодіву. Третій момент — то особливе заступництво Божої Матері за нас, грішних людей, Її постійна опіка над нами. У Західній Церкві дуже популярною є пошана Божої Матері Неустанної Попочі. В Українській Церкві та сама думка виявляється в дуже великому почитанні Покрова Пречистої Богоматері, яким Вона нас хоронить від усякого зла.

Покров Пресвятої Богородиці — то трете з черги велике осіннє богородичне свято. Поштовхом до постання цього празника було чудесне вирятування Царгороду від магометанських сараценів, що в 903 р. облягли його і містові грозила неминуча заглада. Нарід ревно моливсь у церквах, благаючи помилування. В одній церкві були між богомольцями і два українські ченці, Андрій і Епіфаній. Вони побачили Богоматір, як Вона своїм розпростертим омофором захищала обложене місто та його нещасних мешканців. Зараз після цього розгромлені сарацени відступили, і місто врятувалося. *Цікаво, що не греки, але наші предки установили Свято Покрова, мабуть, в одинадцятому столітті, а греки цього свята не мали й не мають.*

Як уже згадано, *почитання Покрова Богоматері було дуже поширене по цілій Україні*, і Пречиста Діва не раз рятувала своїх вірних дітей від неминучої загибелі. Згадати б хоч чудесну оборону міста Теребовлі в 1672 р. від турків, а також загальновідоме чудо Почаївської Божої Матері, оспіване в пісні „Ой, зійшла зоря". З особливою набожністю ставились до Покрова Пресвятої Богородиці наші козаки, на її честь вибудували на Січі церкву та перед Її іконою часто молилися. Під Покров Богоматері віддала себе Українська Повстанська Армія. *Усе українське воїцтво відзначує день св. Покрови як своє власне свято.*

В сьогоднішні часи, коли темні сили зла з усіх сторін наступають на нас, треба нам більше, ніж колинебудь, з вірою прибігати під могутній Покров Пречистої. У свято-покровських богослужбах знаходимо такий чудовий гимн на честь нашої Небесної Заступниці:

„Тому, що Ти перевищуєш все, що на небі і на землі, є славнішою від херувимів і чеснішою від усього сотворіння, Христос дарував Тебе християнському родові як заступницю і могутній покров, щоб Ти захищала і спасала грішних людей, що до Тебе прибігають; тому оспівуємо Тебе, Владичице, як прибіжиме для всіх і торжественно святкуємо великий празник Твого Покрова, благаючи Христа дарувати нам Його велику милість".

Є. Іванків

(„Церковний Вісник" — Шікаго)

Похорон бл. п. о. Рафаїла Бойчука ЧСВВ

МОНДЕР. АЛБЕРТА

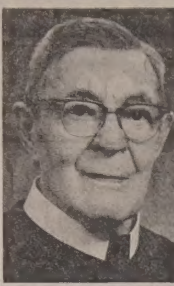

бл. п. о. Рафаїл Бойчук

В неділю, 3-го вересня відійшов у вічність бл. п. Рафаїл Бойчук ЧСВВ. О. Рафаїл був одним з тих, що в час боротьби за самостійність України брав у ній участь як вояк Української Галицької Армії.

Він знав, що боротьба вимагає жертв, навіть жертви життя й він був рішений таку жертву принести. Коли ж змагання за самостійність України закінчилися тимчасовим неуспіхом, покійний рішив замінити меч на хрест і дальше служити цілим своїм життям Богові й українському народові.

По війні вступив бл. п. Рафаїл до чину оо. Василіян, де закінчив студії і 18 квітня 1920 р. з рук Преосв. Йосафата Коциловського дістав св. Тайну священства.

По висвяченні Чин вислав покійного на Закарпаття, де о. Рафаїл був професором в школі, яку провадили оо. Василіяни.

По якомусь часі виїхав покійний до ЗДА й працював у Пітсбурській єпархії у Преосв. Василя Такача.

На старості літ приїхав до Канади й працював у Едмонтонській єпархії зразу в Британській Колюмбії а відтак у Мондері. Тут у Мондері оо. Василіян жив він до кінця свого життя.

В середу, 6-го серпня вечером в церкві св. Верховних апостолів Петра й Павла в Мондері відправлено монаший похорон, а слідуючого дня докінчено похорон зі св. Службою Божою, яку служив Преосв. Ніл в сослуженні о ген. консультора з Риму о. Химія та протоігумена канадської провінції оо. Василіян о. В. Підскального.

Проповідь виголосив у вечір під час парастасу о. Р. Мельник, ігумен мондерського монастиря й парох Мондеру, а в день похорону о. протоігумен В. Підскальний.

Монаша братія і Божий люд, з молитвами за душу покійного відпровадили його тіло на вічний спочинок на місцевий цвинтар у Мондері. Нехай Господь Бог прийме душу свого померлого священика у небесні хороми та дасть йому вічну щасливість.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

КРИНИЦЯ БОЖОЇ МАТЕРІ (МАРІЇ) В НАЗАРЕТІ

Як відомо, протягом перших трьох сторіч, християнська віра була заборонена, а її визнавців переслідували й жиди й погани, римляне, які вважали, що християнство хоче знищити римську імперію. В пізніших часах на Святу Землю нападали й володіли нею то перси, то різні арабські народи, то турки, що також, з ненависті, старалися затерти слід по всіх християнських місцях і постійно нищили всі християнські пам'ятки. Через те в багатьох місцевостях Святої Землі годі точно устійнити, де якраз відбувалася одна чи друга подія за часів Христа ,чи в пізнішій історії Христової Церкви.

До того доходить ще суперництво між латинянами та православними греками за посідання різних міст у Святій Землі. Одні й другі стараються різними способами доказати, що ця чи інша подія християнської історії відбулася якраз там, а не деінде. Певно, що такі місця, як Вифлеєм, Оливна гора Голгота, Тавор чи інші місця є аж надто певно устійнені й відносно них нема ніякого сумніву. Зате є деякі місця в Святій Землі, де зв'язується одну подію з історії Церкви з двома або й більше місцями в одній місцевості, а абсолютної певности нема відносно ніодного місця. Остаточно воне не має аж такого великого значення, чи подія відбулася якраз на тому місці, чи кількадесять стіп далі. Важне є, що ця подія відбулася якраз у даній місцевості й тимсамим дана місцевість є пам'ятковим місцем такої чи іншої події з життя Христа чи Його Церкви. Таке є і з Назаретом, що був кілька разів знищений турками та іншими наїздниками до тла.

Певно, що тут треба опиратися у великій мірі на традиції та на легендах, у яких часто змінюється місце якоїсь події відповідно до часу та різних обставин. Коли йдеться про подію Благовіщення, то давня традиція зв'язує її з домом св. Йосифа Обручника, де жила Пречиста Діва Марія й де сьогодні стоїть величавий Собор Благовіщення. Але є ще й інша традиція, яка, бодай частинно, зв'язує подію Благовіщення з другим місцем, а саме джерелом, що виплидає в грецькій православній церкві Архангела Гавриїла. Ця церква була якраз ціллю наших відвідин пополудні.

Ми вийшли з нашого готелю й пустилися в дорогу знову в напрямі церкви Благовіщення, попри яку треба перейти, щоб дістатися до площі з криницею Марії, як цю криницю називають, а відтак й до церкви Архангела Гавриїла. Проминувши францісканську гостинницю „Каза Нова" та площу перед Собором Благовіщення, де на нас знову кинулися продавці пам'яток, пропонуючи свій товар, ми зайшли в вузькі вулички, на яких перекупки продавали різні овочі та ярину. То була вже осінь й усі овочі вже доспіли й їх було повно в продажі. Розкладені на широких столах, або прямо таки в широких скриньках приманювали до себе покупців рум'яні яблука, великі золотаві грушки, доспілі, аж сині, сливки, золоті, аж червоні помаранчі, жовтаві цитрини, надзвичайно великі „грейпфрут-и", золотавий та синій з великими грознами виноград та інші овочі, а поруч того пишалися звичайні червоні буряки, зелені оливки, картопля, морква, цибуля та всяка інша ярина. Деякі прохожі приставали біля столиків з овочами, гуторили із знайомою перекупкою, бо овочі звичайно продають жінки, кинули оком по овочах, деколи взяли яблуко чи помаранчу до рук, оглянули докладно з усіх боків, поклали знову на купу, й поважно, поволі, продовжали свою дорогу. Тут продавчині не денервуються, як ви нічого не купуєте, зокрема, якщо йдеться про місцевих мешканців-арабів, до того ще й знайомих, з якими можна й треба погуторити про всякі новини та переказати найновіші сплетні. Загалом я не завважив, щоб араби у Святій Землі кудись спішилися, або поспішно щось робили. Все робиться поволі, повагом. Може то вплив підсоння, а може так вони виховані. Зате, якщо щось не по їхньому, то вони сердяться дуже скоро й дуже нагально. То я найкраще завважив у свого кол. водія тексі Джорджа, який по причині якоїнебудь дрібниці, з якою він не погоджувався, ставав дуже сердитий, хоча відтак й дуже скоро успокоювався, якщо було йому признати рацію. І в Назареті прохожі проходили повагом поруч столів з овочами та яриною, приста-

На вулицях Назарету продають овочі та ярину

(закінчення на стор. 7.)

Папа Павло VI у Венеції

Папа Павло VI відбув одноденну прощу до Венеції і Удіне, де відбувався Євхаристійний конгрес. Папа хотів разом з італійським народом віддати в часі конгресу поклін Ісусові в Пресв. Євхаристії. Тим жестом Папа хотів звернути увагу католиків на потребу почитання Пресв. Євхаристії.

Папа найперше прибув до Венеції, щоб в базиліці св. Марка поклонитися його мощам, потім промовив до вірних, стрінувся з духовними та цивільними достойниками, а відтак був кілька годин у венеційського патріярха.

Пополудні відїхав до Удіне, де вечером відслужив св. Літургію, яка була вершком святкувань конгресу.

Перед своїм вибором на Папу, патріярхом Венеції був папа Іван XXIII.

Радіопередачі оо. Василіян:

„ВЕЧІРНЯ ГОДИНА"

Слухайте щотижневу українську релігійну програму. Розпочинаємо 18-го жовтня ц.р. о год. 8.30 вечора з французької радіовисильні СНФА 680 кц.

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Ліургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

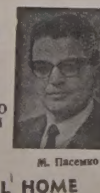

М. Пеньлик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3962 — ELK POINT — RADWAY

З ЦАРГОРОДУ ДО АРГОЛІДИ (4)

Анна-ГАЛЯ ГОРБАЧ

ОРІЄНТАЛЬНИЙ ЧАР ЧИ СОЦІЯЛЬНЕ ПИТАННЯ?

Від розкошів султанської палати Топкапи (і другої з 19 віку у Долмабахче) до безмежної прозаїчної нужди істамбульського пролетаріяту недалеко. У старому кварталі, що тягнеться зараз під горбком, вузькі вулички, дерев'яні хатки старого турецького стилю з бальконовими викушами на вищих поверхах (вони поширені й на Балканах, де були турки, особливо в південній Югославії й Болгарії) грозять от-от звалитися подорожньому на голову, з вікон, з дощаних стін визирають димовивідні рури, з яких снується дим. Сміття, відпадки й вода висипаються і виливаються на вулицю, безліч котів шукає в них тут поживи (не тільки Рим котяче місто!). Цими вузькими вуличками раз-у-раз проходять продавці бубликів, посипаних сезамом, і викрикують своє: «Сісамли!» Люди сидять на порогах і гуторять спокійно. Подібно виглядає і на окраїнах міста, де життя людей проходить таки дослівно на вулиці. Тут можна, ідучи вузьким хідником, заглянути в розжарений бовдур кузні, придивлятися, як пекар всуває хліби до печі, і вдихати теплий запах печива, притаманний пекарні, дивитися, як кравець прикроює штани чи повстяр шиє ковдри й напихає їх вовною. Це просте народне життя відбувається в супроводі безконечних криків і голосів продавців бубликів, лімонади, печених баранячих голів (з вибалушеними очима й вишкіреними зубами), пиріжків, з яких капає лій. Раз-у-раз чистильники взуття, що носяться з блискучими мосяжними коробками та своїм приладдям, запропонують вам свою послугу, а вже продавцям сувенірів немає кінця. Бо все місто живе тут з кустарної торгівлі. Продавці одного й того ж товару скопцентровані завжди при одній вулиці; подібне, наче в мініятюрі, і на великому критому базарі «Капаличарши». Можна дивуватися як вони витримують, а чи питатися, чому ще не знайшовся якийсь практик-економіст, щоб цьому безглуздому порядкові зробив кінець. Отак стоїть кожний перед крамничкою і пробує перегаласувати сусідів, що продають той самий крам: чи то бляшані вироби на «бляхарській», чи текстильну тандиту на «текстильній», чи харчові продукти на «харчовій», книжки при «книжковій» вулиці. Для туристів привабливий особливо Капаличарши і великий критий базар, де можна набути гарні шкіряні кожухи (що стали на Заході модою у молодих людей), мосяжні збанки й ручні млинки до кави, вишивані домашні капці чи навіть . . . — заржавлені цвяхи, що тут також продаються.

Ніде мені ще не доводилося зустрічати стільки нероб, що куняють без праці, головне молодих, здорових людей. І також стільки торгівців, що тиняються дорогами з кошиками, наповненими якимось крамом чи продуктом. Це ж нещасні батьки родин, що, не маючи заробітку, набирають у пекаря кошіль булок і тиняються так довго вулицями, доки не вдасться їх продати. А були ми ще свідками, як поліцаї проганяли таких, що стали в якомусь куточку, де було більше людей: наприклад, близько пристані чи якогось кіна. Перед парадною університетською брамою (університет тут розташований у обведеному муром, замиканому на ніч ареалі з парками й затишними скверами) сидять убогі жінки і продають зерно для безлічі голубів, що кружляють над площею. Одна тримає немовля біля грудей і намагається соромливо прикрити білу грудь, ховає навіть лице з сорому. Але голод не пан, і вона, засоромлена й принижена, жде, що хтось знуджений, кому забажається лопотіння десятків голубиних крил довкола себе, купить за кілька курушів зерна для цих «ґюверджінів».

Кому лишилися ті скарби, що їх віками везіри й баші здирали з сусідніх підбитих народів? Чи вчення Маркса, Леніна, Троцького і Мао, що красуються по вітринах і вже продаються тут по сусідніх книгарнях та, мабуть, стають лектурою елеґантно вбраних студентів, що тут байдуже ще проходять у свою університетську оазу, вирішать ці пекучі питання? На університетських бо мурах уже можна вичитувати, щоправда, ще старанно замазувані тут і там антиамериканські, антинатовські і протизахідньоспільнотні гасла. Охолоджувальним чинником тут ще є червоне сусідство з його територіяльними претенсіями на Карс і Ерзерум.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару. М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

The fun will flow!

Oktoberfest Edmonton '72

25–30 ВЕРЕСНЯ

в Спортекс на

Виставовий площі
(EDMONTON EXHIBITION)

Пиво! Принесуть вам дівчата
в баварських строях. Безперервна
„оомпапа" музика і розваги. Співи
і танки. Великий вибір
автентичних німецьких страв.
Приведіть своїх приятелів
і включіться в милий настрій
(„Ґемютліхкайт")
в Едмонтоні на Октоберфест-і '72.
В додатку ЛЕЩЕТАРСЬКА СЦЕНА '72
— комплетний лещетарський показ.

YA,YA,YA Admission: $2.50
Mon.–Fri. 5:30 p.m.–12:30 a.m.
Saturday 12:30 p.m.–12:30 a.m.

Українці на міжнародному конґресі мовознавців

Болонія, Італія (ОУПС). В днях 28-го серпня до 2-го вересня 1972 відбувся тут у приміщеннях тутешнього університету й Болонської академії наук XI Міжнародний конґрес мовознавців із участю коло 1,500 учених із різних країн, включно з Україною. Делеґатами Академії наук УРСР з Києва зголошено проф. І.К. Білодіда й проф. А.С. Мельничука. Приїхав тільки цей останній з доповіддю „про синтаксу й мовну структуру" (28.8.). З українців західних країн у цьому конґресі взяли участь: д-р Ірина Віль із Марбурґу, зах. Німеччина, проф. Ю. Шевельов із Ню Йорку й проф. Яр. Рудницький із Вінніпеґу, Канада. Цей останній читав доповідь в англійській мові про „мови й мовний контакт у Канаді", в якій торкнувся становища т.зв. неофіційних мов у цій країні й їхнього відношення до англійської та французької. На окремій виставі нових мовознавчих публікацій були видання Української вільної академії наук з Канади: етимологічний словник країнської мови, серія „Славістика" й „Назвознавство". Кінцева сесія конґресу відбулася в суботу 2.9 в Флоренції.

ВІДКЛАДЕНО ПРОЩУ ДО СВЯТОЇ ЗЕМЛІ

З уваги на неспокої на Близькому Сході та терористичні напади навіть на закордонних туристів, плановану на 3-го жовтня відкладено на 1973 рік, як відносини на Близькому Сході дещо унормуються.

Зголошених на прощу учасників повідомимо заздалегідь про новий реченець прощі.

ПОДОРОЖНА АҐЕНЦІЯ „АСТРО"

Політичні партії в Канаді

ТА „В ЄДНОСТИ СИЛА НАРОДУ"

Були часи, коли з українців лише Василь Єлиняк і його родина були в Канаді, а з упливом часу ми стали на п'ятому місці після англійців, французів, німців та італійців. Були часи, коли наш священик відправляв у рідному обряді лиш час-до-часу Службу Божу нашим людям в Канаді, а тепер ми маємо не лише своїх священиків, монахів і монахинь, але трьох рідних Владик на чолі трьох наших єпархій та одну архиєпархію з Архиєпископом Вінніпеґу й Митрополитом української Католицької Помісної Церкви в Канаді. Були часи, коли нас прозивали „шіпскін" від гуцульського кожушка, або просто „Ґаліцен", а тепер усі знають про нас українців та навіть по „гайскулах" — середніх школах і університетах учать українську мову й українознавство.

До чого я зміряю? Ось до чого: в історії Канади ми записали наших українських піонерів-господарів, рідних піонерів-священиків і рідного піонера-Владику, який став ісповідником св. віри . . .

Коли перенесемось думкою на поле політики, то колись ми мали першого „ріва" — солтиса в якомусь із українських поселень, чи шкільного радника; ми мали і маємо члена міської ради, як от у Саскатуні, Принс Алберт та в Йорктоні, чи „мейора" такого славного як Степан Дзюба з Вінніпеґу; ми мали й маємо рідного сенатора; вперше українець мало-що не став прем'єром одної з 10-ох провінцій Канади і вперше в історії Канади ми маємо українця губернатором. Чи треба вам казати де? — В Саскачевані! І саме про Саскачеван, або радше про Йорктон та околицю я хочу вам дещо сказати.

За останнім переписом населення в Канаді виходить, що в таких містах як Йорктон та Мелвил і в таких місточках як Айтуна, Канора та Кемсак українці становлять 55% населення, тобто більше як усі інші етнічні групи взяті разом. Хоч Саскачеван може похвалитися й одиноким губернатором-українцем на цілу Канаду й сенатором-українцем і кількома послами до провінційної леґіслятури, однак в аспекті федеральної політики ми зі Саскачевану не зуміли ще ані разу вибрати посла-українця й післати його до Оттави, щоб гідно заступав нас. Чому воно так? Чи не мали ми здібних людей? Мали ми таких і маємо, однак політично ми поділені, або радше поділили нас наші противники, щоб легше нами володіти . . . Маємо нагоду це направити. Ось прем'єр міністрів, П'єр Еліот Трюдо, проголосив федеральні вибори й одинока українка, яка ставить своє ім'я перед виборців в окрузі Йорктон-Мелвил, є п-і д-р Стефанія Потоцька.

Про неї читачі „УВ" та „Поступу' 'знають більше як я.Вона примірна християнка, добра дружина свого мужа, д-ра Петра Потоцького, лікаря-хірурга по професії, та сама зразкова лікарка й щира українка.

Крім того всього, п-і д-р Стефанія Потоцька вже вдруге в історії ЛУКЖ є головою всеканадійської управи Ліґи українських Католицьких Жінок. Поскільки наша Ліґа є членом Світової Асоціяції українських Жіночих Організацій, ім'я Стефанії Потоцької, українки вродженої в Канаді — її батько, п. Петро Петрик ще досі живе в Йорктоні —є знане поза Йорктоном і поза Саскачеваном і поза Канадою . . .

д-р Стефанія Потоцька

Як лікар д-р Стефанія Потоцька є знана не лише нам українцям — так католикам як і православним, — але також усім тим, яким вона на спілку зі своїм мужем Петром, хірургом, помогла відзискати здоров'я та п. д-ром Стефаном Захаруком, спеціялістом від внутрішних недуг.

Якщо б треба було перекласти у вільному стилі на українську мову латинську ворожбу „Ібіс редібіс нон моріеріс ін белльо", то довелося б сказати: „На двоє баба ворожила, або вмре, або буде жила". Цей вислів українського народнього гумору можна дуже легко застосувати до пані д-р Стефанії Потоцької, кандидатки з виборчої округи Йорктон-Мелвил у слідуючих федеральних виборах.

Шановні виборці Округи Йорктон-Мелвил, візьміть до уваги ось що. Коли д-р Стефанія Потоцька вийде переможцем 30 жовтня в виборах, то не буде лише її особистий успіх. То буде успіх нашої цілої української спільноти в цілій Канаді. Коли ж йдеться про округу Йорктон-Мелвил це буде окремий успіх українців у Саскачевані. Чи можна проґайнувати нагоду, яку дають нам теперішні вибори? Ніколи, це в якійсь мірі був би національний гріх не постояти за свою справу!

Ми живемо в країні свободи совісти, свободи думки і слова. Ця свобода повинна базуватись на добрій інформації та любові правди. В ім'я правди треба подати всім інформацію про кандидатуру д-р Стефанії Потоцької. Годиться з чистою совістю рекомендувати її всіх управненим до голосування в окрузі Йорктон-Мелвил. Шановні виборці, використати наше право голосувати то не тільки честь, то теж наш український обов'язок, бо маємо можливість свою добру і чесну людину вибрати федеральним послом, що гідно буде репрезентувати нас українців в оттавському парляменті. То ж у дні голосування подбаймо про те, щоб д-р Стефанію Потоцьку вибрати в окрузі Йорктон-Мелвил послом до канадського парляменту в Отаві.

Саскачеванський українець

КОМЕНТАРІ

КАНАДСЬКІ ВИБОРИ Й МИ

Роман РАХМАННИЙ

Коли пишемо ці рядки — виборча кампанія в Канаді офіційно щойно розпочалася. Однак в основному позиції окремих партій у головних питаннях вже відомі. Не зважаючи на те, виборці українського роду запитують одні одних: — За кого нам голосувати?

Мабуть, не легко їм вирішити це питання, бо деякі з них звертаються до автора цієї колони з проханням, яке чітко сформулював Тарас Баран з Монтреалу: — Скажіть нам свою думку про те, кого канадські українці повинні підтримати у виборах 1972 року?

СПІЛЬНЕ МІРКУВАННЯ

Як безпартійний, незалежний журналіст я не можу нікого заохочувати голосувати за тою чи іншою політичною партією. Але як співгромадянин тієї самої країни, що й читачі, а поряд з цим, як член того самого національно-культурного середовища, я навіть **повинен** спільно з ними обміркувати це важливе питання. Адже рішення кожного виборця повинно бути розсудливе і бути вислідом не лише партійної аґітації, але й об'єктивних даних „за", чи „проти".

На мою думку, нам треба керуватися не лише заявами й обіцянками кандидатів перед виборами, але й теж нашим досвідом з минулого. На тлі десяток років спостерігання можна легко перевірити правдомовність політиків і тривалість їхніх політичних програм.

Перше спостереження: в основному, ні одна політична партія в Канаді не трактувала канадських українців — чи будь-яку іншу етнокультурну групу — серйозно та нарівні з англобританською групою. Лише перед виборами різні кандидати залицялися до виборців етнічного роду, щоб після виборів забути їх.

Щодо консервативної партії, то серед її діячів були і є деякі особи прихильні українській групі. Мабуть, найважливішим доказом того явища було іменування парляментарія українського роду членом державного кабінету в уряді прем'єр-міністра Дж. Діфенбейкера. Це був прецеденс, що мав значення для всіх меншостей у Канаді.

Діячі ліберальної партії правильно пригадають вам, що їхній уряд відчинив був двері Канади десяткам тисяч українських біженців після другої світової війни. Ліберальний уряд Сен Лорана офіційно ввів термін „українець" у державну документацію та практичне вживання.

Бувши прем'єр-міністром, Джон Діфенбейкер на форумі Об'єднаних Націй згадав про „вільнолюбних українців" та балтійські народи під советоросійською окупацією. Його виступ зміцнив українську політичну присутність у громадській думці світу. На жаль, голос Дж. Діфенбейкера в цьому випадку не був відгуком політики його уряду, ані поглядів керівних діячів консервативної партії.

А ось промовиста „дрібниця": наскільки мені відомо, щойно за уряду прем'єр-міністра П. Трюдо канадське міністерство закордонних справ почало збирати довідкові матеріяли про українське питання в світі. До того часу, українське питання вважалось там „неіснуючим".

Закордонна політика Оттави протягом останніх чотирьох років часто попадала під вогонь критики українсько-канадських авторів. Багато правильного було і в тих завваженнях. Але як тоді, так і нині, видно, що консервативна партія здійснювала б таку саму закордонну політику, що й ліберали. Тому на цих виборах закордонна політика, мабуть, не належатиме до головних спірних проблем. Бо закордонна політика мусить достосовуватися до економічних потреб країни, а не навпаки. І в економічній ситуації країни зацікавлені однаковою мірою всі громадяни, в тому числі й канадські українці.

СОРОЧКА БЛИЖЧА НІЖ КОЖУХ

Є однак одна справа, яка українській та всякій іншій етнічній групі буквально прилягає до тіла неначе сорочка. А сорочка завжди ближча, ніж зовнішній кожух. Йдеться про питання розвитку культурно-національних груп у Канаді сьогодні та в майбутньому.

Уряд прем'єр міністра П. Трюдо зробив у цьому відношенні відповідальний крок вперед. Міністерство секретаріяту і культури, під керівництвом Жерара Пелетіє, сформулювало початкові принципи, на яких повинно б розвиватися мультікультурне канадське суспільство. Цю програму з'ясував у парляменті прем'єр-міністер 8 жовтня 1971, а додатково — на конґресі КУК у Вінніпеґу, один день опісля.

Хто обзнайомлений з великою кількістю дослідної роботи, вкладеної державними працівниками у випрацювання тієї програми, хто знає, які великі перешкоди довелося перемогти, поки той документ запропоновано в парляменті, той мусить зробити висновок: це був „невиборчий" далекосяжний крок сус-

(закінчення в 3-тій колонці)

Канадські вибори й ми

(закінчення ред. статті)

пільно-політичного характеру.

Речники всіх опозиційних партій заявилися „за" тією програмою в самому принципі. Але покищо вони не поставили її в свої виборчі плятформи. А поскільки ми знаємо думки наших співгромадян з тих партій, вони доволі неґатив но настроєні до програми мультикультуралізму.

ЩО РОБИТИ?

За такої ситуації виборці українського та іншого етнічного роду повинні обов'язково висувати публічні запити кандидатам опозиційних партій: — Яке ваше ставлення до програми мультикультуралізму?

Зокрема лідерів Консервативної партії треба запитувати: — Чи ваша партія прийшовши до влади, продовжуватиме і розвиватиме програму мультикультуралізму, чи, може, перекреслить її червоним асиміляційним олівцем міністеріяльного декрету?

Хто запитує, той отримує відповідь. Маючи відповідь, виборець могтиме самий вирішити, за кого йому голосувати на виборах. Ставлення даного кандидата і його партії до програми мультикультуралізму — незалежно від того, чи це головна чи мала спірна проблема на виборах! — повинно бути нам вказівкою.

Щоб ні один виборчий листок не був змарнований, бо в народовладній системі правління — голос виборця найпереконливіша зброя громадянина.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8

Second class mail, registration number 1035.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ЯК ТО БАЧУ

В. ГАВРИШ

Я згадував в попередній статті про дві українсько-канадські організації СУС та БУК, які зв'язані з Церквами та ведуть тут велику суспільно-громадську працю в Канаді. Оба товариства піддержують стремління українців в Україні до своєї самостійної незалежної держави, але ні одно з них не береться росказувати, яка влада має бути в Україні, бо то справа українського народу на рідних землях. Й мені здається, що ті українські організації чи партії, які хотіли би наказувати українцям на рідних землях яка має бути влада в самостійній українській державі, поступають неправильно, бо лише український нарід в Україні має рішати, якої влади він хоче. А ми повинні їх у тому лиш піддержувати, а не наказувати їм, яку владу вони повинні там мати.

Як я приїхав з рідного села до Едмонтону, то тут уже існувало товариство „Боян", до якого я зараз після приїзду вписався. Але я не мав ніякого заміру міняти статутів того товариства, бо я до того не мав ніякого права. Десь в 1916 р. постало товариство „Самообразування", до якого я теж записався й належав до нього аж доки його не розв'язали. Коли на Україні до влади прийшли комуністи, то товариство „Самообразування", в якому було чимало радикалів і соціялістів, хоч вони до того часу не виявляли свого партійно-політичного переконання, тоді почали звідси з Канади мішатися до подій, що відбувалися в Україні.

В тому часі йшла дискусія над тим, чи історик проф. М. Грушевський може бути президентом України, чи ні. То деякі з наших соціялістів та радикалів пускали такі поголоски, що проф. Грушевський є добрий історик, але не може бути президентом України. Я не гадаю, що багато з них знали проф. Грушевського й могли належно оцінити його значення й здібності, але, мабуть за чиюсь підмовою, звідси вели кампанію, проти нього. В нашому товаристві „Самообразування зачалися великі сварки й спори про президента України й вкінці прийшло до голосування, хто підпирає Центральну Раду з проф. Грушевським, а хто комуністів. Показалося, що ми навіть не знали, що в нашому товаристві було аж так багато комуністів, що вони нас переголосували й перебрали товариство в свої руки. Ми всі, що були за Центральною Радою та за проф. Грушевським, мусіли забратися з товариства, бо не могли піддержувати товариства, яке попирало комуністів в Україні. Але й товариство „Самообразування не існувало відтак дуже довго, юоно теж розлетілося й на його місці постав відтак Робітничий Дім. В той спосіб зліквідовано одно з найкращих товариств у Едмонтоні, яке давало нагоду нашим іміґрантам навчатися та себе образувати. Мені здається, що то не належало до завдань товариства „Самообразування", щоб воно звідси диктували Україні, яка там має бути влада. Може бути, що я неправильно думаю, але ні ми своєю піддержкою з Канади не допомогти проф. Грушевському, ані комуністи комуністам. Ці речі вирішено без нашої допомоги й без нашої думки, а ми своїми сварками знищили корисне товариство. Що в Україні не прийшла до влади українська націоналістична влада, то інша справа, але то не було ані виною нас-націоналістично думаючих українців, ні заслугою канадських комуністів.

В 1918 р. на весні я відкрив свій ресторан „Бродвей кафе" й мусів там працювати довгі години, а то вже не давало мені спромоги працювати в якомунебудь нашому товаристві. Тому я тоді й не належав до ніякого українського товариства. Але я зате допомагав, де лиш міг, нашим установам та нашим людям. Я давав допомогу Інститутові ім. М. Грушевського, а студентам, що жили в Інституті я допомагав харчами й деякі з них відтак довго то згадували з вдячністю. Я вважав, що я в той спосіб теж робив добру роботу, бо допомагав нашим студентам добитися кращого куска хліба, як мали їхні батьки-фармери та робітники.

В липні 1925 р. я продав свій ресторан і виїхав до Ванкувер, де був лиш до листопада. Як настала пора дощів, мені Ванкувер спркикрився й я вернувся знову до Едмонтону. Тут я зв'язався з покійним Т. Томашевським, з яким я був знайомий, і він взяв мене до спілки друкарні „Алберта Прінтінґ", де друкувався часопис „Наш Поступ". Мене там прийняли до спілки, я дав гроші на уділи й почав навчатися друкарства. Але з науки багато не вийшло, а я, кромі своїх грошей за уділи, доплатив ще добрі гроші на плачення біжучих видатків видавництва, всього 7,000 дол. Я побачив, що тут не лише нічого не навчувся, але ще й страчу свої важко зароблені гроші, тому я, з тяжкою бідою, відібрав із своїх грошей всього 500.00 дол., розписався, що не маю до видавництва ніяких претенсій, розпращався з друкарнею тай друкарями й зачав шукати іншої праці.

В пошукуванні іншої праці я натрапив припадково на Юрія Дробея, що був пасажирським агентом компанії Вайт Стар і Ред Стар й він намовив мене заснувати подорожну агенцію. Вона була приміщена при 102 авеню на 101-ій вулиці й називалася „Іміґрейшен енд колонізейшен компані". Я вів агенцію під тим іменем через три роки, а відтак мій приятель Дж. Петерсон, що був керівником тих компаній, порадив мені змінити назву на Гавришеву агенцію (Гавриш ейдженсі) щоб я міг виробити для себе добре ім'я, якого мені безіменна компанія ніколи не могла дати. Так я розпочав свою дальшу працю як іміґраційний агент, а згодом до того дійшла продаж реальностей та асекурація. Це бюро проваджу я й досьогодні, але вже при 97-ій вулиці у власному будинкові.

Також у своїй праці як агент я не мав дуже багато часу брати участи в діяльності наших українських організацій, але я старався допомагати їм грішми та іншими способами, які лише надавалися. Притому я завжди допомагав у різний спосіб нашим українським іміґрантам у всіх їх справах. Я з часом нав'язав добрі зв'язки з різними урядами й використовував їх й ще далі використовую, щоб приходити з допомогою нашим людям. Дехто каже, що то не є ніяка українська робота. Може то не є суспільно, громадська праця, але українська праця то таки є, бо багато наших іміґрантів чи поселенців мусілиби нераз за таку допомогу плати ти грубі гроші комусь чужому, а нераз може й ніхто їм тої справи не поладнав би. А я, де лиш можу і як лиш можу, стараюся прийти з допомогою нашим людям. Мені здається, що то таки є українська праця й хтось її теж мусить робити. А я роблю це майже завжди даром, бо вважаю це своїм святим обов'язком.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

НОВІ РУХОМІ ДОМИ

мейор Айвор Дент

Едмонтон, що в ньому постійно зростає число дозволів на будову нових будинків та поширюється будівництво в усіх ділянках, має теж проблему із будівельними площами, що їх є за мало. Під цю пору в Едмонтоні є прибл. 1,070 будівельних площ для будови однородинних домів, що ними можна користуватися й які вже мають всі міські послуги. З другого боку число дозволів на будови будинків зростає стрімко вгору. Ми цього року вже є на 20 мільйонів долярів місячно попереду, в порівнанні із рекордовим минулим роком. З того 14 мільйонів долярів зросту треба зачислити на зростаюче число житлових будинків.

Виринає питання, як ми можемо давати під будову більше будівельних площ, заки ми маємо час запевнити їм послуги підприємств громадського користування. Мене повідомлено, що дещо пізніше цього року можна буде мати для будови дальших 829 будівельних площ в місті, а до того дійдуть ще 843 будівельні площі в п'яти сусідніх громадах: Шервуд Парк, Спрус Ґров, Ст. Алберт, Форт Саскачеван та Ледук. То означає, що ми будемо мати 2,742 будівельні площі, що будуть забезпечені послугами підприємств громадського користування. А всеж таки, якщо можна би дістати площі під будову, то запотребування на будову житлових будинків може перевищити число тих будівельних площ бодай на 1,000.

Щоб запевнити відповідну кількість будівельних площ та щоб їх не було за мало в 1973 р., ми постараємося вчинити все можливе, щоб приспішити забезпечення площ послугами громадського користування, де лиш це буде можливе. В міській дільниці Міллвудс, що має в проекті запевнити будівельні площі для житлового будівництва під контролею міста, ми забезпечили послугами установ громадського користування й продали 320 будівельних площ в сусідстві дільниці Річфілд. Ми тепер робимо те саме з дальшими 350 будівельними площами в найближчому сусідстві й сподіваємося, що їх можна буде продавати вже під кінець цього року. Ми шукаємо теж за способами, як приспішити розвиток нашої дільниці Мілл Вудс, щоб можна було, як пляновано, запропонувати ці будівельні площі на продаж в 1973 р. Кілько вдасться в цій ділянці зробити, важко сказати, бо то залежить у великій мірі від погоди, яка цього року була надзвичайно непригожа. Притому виринають найбільші проблеми, якщо нова дільниця є в початковій стадії розвитку. Побудова великих каналів для відпливу води в цій дільниці ще незакінчена й, заки це не буде зроблене, не можна зачинати розбудови цеї дільниці на більшу скалю. Ми сподіваємося, що ми зможемо ви-

(закінчення на 5 стор.)

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

ОРБІТ
ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

БАТУРИН

Історична повість (50)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Не знав, як їй це сказати, але почував радість, що віддізвалася до нього. Голос її впливав на нього, як після бурі музика. Хотілося слухати, не зважаючи на зміст, лиш для самого звуку. Лекше ставало на душі.

«Мотре Василівна», — почав тихо й лагідно, ніби не офіцер. — «Вам тут оставатися годі. Позвольте перевезти вас».

«Мене? Перевезти? Кудиж би то?»

«Куди прикажете. Я готовий до ваших послуг».

Перестрашено глянула на нього. Благородність ворога гірше злякала її, ніж злякало би звірство. Не сподівалася.

Силуючись на спокій відповіла: «Спасибі Вам, Петре Павловичу», — і руку простягнула до нього. — «Спасибі, — але ви самі бачите, що прихильністю вашою мені хіснуватися годі».

«Чому, Мотре Василівна?»

«Бо мені й балакати з вами важко, а не то втікати».

«Важко, бо ворог, розумію... Простіть».

«Ні не те, Петре Павловичу, не те. Але я хора, дуже хора, балакати не можу».

Він мовчав, та не відходив від неї. Хотілося висповідатись перед нею, скинути гріхи. Нагадувалися слова псальмопівця: «умнеши мя і паче сніга убілюся».

«Приміщу вас у возі», — почав, — «як у колисці, і їхати будете безпечно, не бійтеся. До Скоріна ніхто придиратися не посміє». Мотря всміхнулася гірко.

«Забуваєте, Петре Павловичу, — сказала —, що ви полковник в армії його величества царя».

Облила його кров.

«Ні, Мотре Василівна, я це тямлю, добре тямлю. Відвезу вас у безпечне місце, вернуся і скажу, що зробив. Не жахаюся кари».

Подивилася на нього довго — довго. «Ви Петре Павловичу, справжній герой».

«Я, Мотре Василівна, тільки чоловік».

Бути чоловіком в теперішних часах, це найбільше геройство. Але, бачите, і мені хочеться бути, як не героїнею, так хоч людиною. Будь ласка, зрозумійте мене. Я з Батурина втікати не можу і не хочу. Хочу тут спокутувати свої гріхи... Але я всеж таки дякую вам, Петре Павловичу. Щирим серцем дякую вам».

Сказала це так, що Скорін не смів більше ні слова відповісти. Побажав спокійної ночі, вклонився і вийшов.

* * *

Скорін вернувся до вартівні.

«От тобі жінка!»

Відпіняв шаблю і кинув капелюх на лавку.

«Значиться, нічого не порадиш. Дивними шляхами блукає наш талан. Усе мабуть розгадає колись чоловік, тільки свого призначення ні».

Сів і голову опер об стіну. Дивився у вікно.

Сніг ліпив. Ніби завзявся вибілити Батурин. І добре. На рано не буде видно тих калюж крови, мозків, кишок, того всього, від чого робиться чоловікові тидко, аж млісно...

В голові йому шуміло, як на лотоках. Може тому й здавалося, що в Батурині тихло. Батурин не ревів, лиш гуготів глухо.

«Мабуть уже й кричати нема кому. Доконали, замучили, — кати». Несвідомо ноги згиналися в колінах. Кляк, голову похилив над стіл і, як над могилою, в котру тількищо спустили покійника, став шептати молитву: «... вічний упокій даруй, Господи, представшимся рабам твоїм ... вічний упокій ... вічний упокій». Втомлена думка ніяк не могла відірватися від тих слів, не міг спромогтися Скорін на те, щоб піднятися і положитися спати, хоч було вже так пізно ...

Благовістилося на день.

ЧЕРВОНІ ПОНЧОХИ

«Петре Павловичу!» — гукав знайомий голос.

«Петре Павловичу!» — і хтось шаблею грюхав до вікна.

Скорін глянув, — світлійший.

Зірвався, припняв шаблю, наложив на голову капелюх і вискочив із вартівні.

Побачив Меншікова на чорному коні, — за ним гурт офіцерів, а там відділ війська, самі кіннотчики. Всі невиспані, але не бліді, а румяні, очі світилися, як у вовків.

Скорін глянув на Меншікова й перше, що завважив, це був прегарний карий кінь по коліна в крови, ніби в червоних пончохах. Кінь іржав, махав головою і нетерпеливо викидував ногами; хотів скинути з себе ті червоні пончохи. Світліший поплескував його по гнучкій, піною обляпаній шиї рукою у довгій шведській рукавиці.

Рукавиця теж була більш червона, ніж біла.

«Кат», — майнуло Скорінові через голову. «Кат», — хоч світлійший на ката не подобав, бо був дрібний і невеликої сили.

Але якраз тим прикрійше вражала тая кров і тая злюща усмішка на його гарних, немов до цілування сотворених устах.

«Здорові були, Петре Павловичу!» — сказав світлійший голосом, в котрім почувалося те вдоволення, яке дає лиш свідомість побіди.

«Здоровля желаю, вашій світлости», — трухо відповів Скорін. Князь подав руку вродливому полковникові. (Треба з ним дружити, бо хто зна, чи завтра не стане він любимцем царя).

Скорін з омерзінням всунув свої пальці в окервавлену долоню князя і не задержуючи їх там довго, виходив та почав скоро натягати на них рукавицю.

Світлійший зіскочив з коня, подав його свойому адютантові, обняв Скоріна за стан і пустився з ним до двора. Але снігу нападалс по самі коліна.

«Промести стежку!» гукнув світлійший на салдатів, а поки це сталося, почав зі Скоріним балачку.

«Як же тут?» — питався.

«Усмирили?»

«Казав повісити кількох своїх, за грабіж і за мордерство», — відповів Скорін, несвідомо кладучи особливий притиск на останньому слові..

«Мордерство?» — повторив Меншіков і ніби здивувався. Але по хвилині махнув рукою. «Не зашкодить. І так тої сволочи за багато на світі. Хай знають дисципліну ... А з Мазепиних людей не застукали нікого?»

«З Мазепиних людей?» — і Скорін задумався.

«Так. З людей ізменніка Мазепи», — повторив князь.

«На жаль, ні».

«То зле. Нам треба добути гетьманські клейноди. Кажуть, що дворецький знає, де вони заховані. Чому ти того дворецького не попав у свої руки?»

«Бо він повісився», — відповів Скорін.

«Сволоч!» — гукнув князь. — «Сволоч. Завтра кажу пи тати трупа».

Скорін видивився на нього.

«Так, трупа питатиму і то з пристрастієм. Це зробить велике враження. Хай знають, що кари царської, як справедливости божої, нікому не минути».

Скорінові мурашки полізли по спині.

«Щож ти на це?» — питався князь.

«Консеквенції в такій процедурі не бачу».

«Консеквенції? Не розумію. Висловлюйся яснійше».

«Гетьмана», — почав, — «маємо карати за те, що не був вірним, а дворецького, що хотів ним бути».

«Ха — ха — ха»! — зареготався князь. «Фільософуємо, полковнику, фільософуємо. А ми не фільософи, лиш вірні слуги й воїни його величества царя. Війна має свою фільософію, свої прінціпи і свої власні консеквенції».

Скорін глянув у ті вікна, в котрих блимало світло доєвої свічки.

Там лежала Мотря.

«От я й забув вашій світлости сказати», — почав, ніби про якесь байдуже діло. «В гетьманському саді знайшли ми Мотрю Василівну».

«Мотрю Кочубеївну?» — мало не крикнув князь.

«Чомуж ти мені зразу не казав. Цеж велика птиця. Го — го! Гетьманова коханка. Не будь хто!»

«Донька покійного Кочубея, скараного на смерть за вірність цареві», — поправив Скорін.

«Вже я про ту черкаську вірність і слухати не хочу», — замахав руками князь. Але по хвилині надуми признав. «Правда. Кочубей все таки поніс несправедливо смерть. Але його донька наче иншого гнізда птиця. Знаємо, знаємо, хто таке Мотря».

«З гетьманом за Десну не пішла».

Меншіков, хитро всміхаючись, глянув на Скоріна. «Чортів адвокат». — «І не дивуся. Петро Павлович чоловік молодий, а Мотря Василівна жінка великої вроди. Розуміємо. А всеж таки спитаємо і її, може нам дещо скаже».

«Сумніваюся».

«Побачимо».

І вони увійшли в двір.

ДЕХТО ЗАПИТУЄ

(ДЕЩО З ПРИПИСІВ КАНАДСЬКОГО ПРАВА)

До нас звертаються деякі наші передплатники за інформаціями в різних справах правничої натури. Тому, що нам годі знати добре всі правничі приписи та закони, ми звернулися з проханням до ,а шого адвоката Дж. Котта, який погодився час до часу написати статтю про справи, що цікавлять наших читачів. Починаючи з цього числа, ми будемо друкувати деякі приписи та закони. Якщо хтось хотів би деяких додаткових вияснень, але не спеціяльних, що вимагають докладної адвокатської поради, ми будемо старатися на такі запити відповісти, чи подати відповідне вияснення. Всі відповіді будуть друковані в „УВ". Приватних відповідей не будемо висилати нікому. Якщо хтось має якусь складну справу, повинен звернутися з нею до адвоката. **Редакція.**

* * *

ЗАКОН ПРО СПАДОК

Багато людей думають, що якщо вони помруть без тестаменту, то їх майно переходить автоматично на канадський уряд. Це переконання не є вповні правильне. Таке буває лиш тоді, коли хтось вмираючи не залишає тестаменту й не мав до свого майна ніякого спільника, а до того не залишає нікого з родини, тоді його майно переходить на власність Комісії для справ албертських університетів. Цю справу я поясню відтак нижче.

На приклад, навіть, якщо хтось не залишив тестаменту, а залишене майно було спільною властністю померлого та котось другого, все одно, чи тут йдеться про якусь площу в місті, чи фарму (включно з будинками), тоді на випадок смерті одного спільника, його частина переходить на другого спільника.

Але, якщо хтось помер, не маючи ніякого спільника до свого майна та не залишивши тестаменту, його майно (включно з землею, будинками, меблями, урядженням хати та кухні, автомобілями, фармерською машинерією, грішми, бондами та багатьома іншими речами) буде розділене в такий спосіб:

1.) Якщо він залишає жінку, але не мав дітей, усе майно переходить на жінку;

2.) Якщо залишається жінка й одно або двоє дітей, його майно переходить у цілості на жінку, якщо чиста вартість його майна не перевищає вартості $20,000. (Під „чистою вартістю" розуміємо вартість майна, після заплати всіх боргів, що були на залишеному майні, похоронних видатків та адміністраційних видатків).

3.) В тих випадках, де вартість залишеного майна перевищає суму $20,000, вдова має право до перших $20,000, а відносно решти:

а) якщо залишилася одна дитина, вдова ділиться сумою, що є понад $20,000, нарівні з дитиною;

б) якщо є більше, як одна дитина, вдова дістає ⅓ з майна, що є понад 20,000 дол., а діти дістають ⅔ з майна, що є понад 20,000 дол.;

4.) Якщо хтось вмирає, не залишаючи ані жінки ні дітей, його майно переходить на його батька та матір по рівному, якщо обоє живуть. Якщо одно з них померли, спадок переходить на в цілості на того з родичів, що живе.

5.) Якщо хтось помер й не залишив ані жінки, ні дітей, ані батька ні матері, його майно переходить по рівній частині на його братів та сестер; якщо хтось з його братів чи сестер помер, то діти померлого дістають по відповідній частині ту частину спадку, що мав дістати їхній батько чи мати, якщо був би жив.

6.) Якщо хтось помер й не залишив ані жінки, ні ні братів, ні сестер, то його майно переходить на живучих племінників та племінниць по рівній частині.

7.) Якщо хтось помер й не залишив ні жінки, ні дітей, ні батька ні матері, ні братів, ні сестер, ані племінників ні племінниць, його спадок має бути розділений по рівній частині між його найближче споріднених.

8.) Якщо він не має навіть ніяких споріднених, тоді майно переходить на комісію Албертських університетів.

Навіть тоді, якщо його жінка — чи діти, чи племінники та племінниці живуть у старому краю чи в іншій частині світу, обов'язують ті самі приписи відносно спадкування майна померлого.

Якщо людина не має тестаменту, її майно буде розділене відповідно до вище наведених приписів. Якщо хтось не хотів би, щоб його майно було розділене так, як приписує закон, нехай поважно застановиться над тим, як він хотів би розділити своє майно після смерти й нехай заздалегідь зробить тестамент, який відповідав би його бажанням.

Голос має мейор Едмонтону

(закінчення з стор. 4.)

конати будову каналу та інших засобів для послуг громадського користування без надто високих коштів, а тим самим й без надмірно високих цін за площі під будову домів.

Я хотів би ще завважити, що в дільниці Мілл Вудс ми задумуємо створити модерну дільницю з рухомими домами. Сьогоднішний модерний рухомний дім не можна порівнувати з рухомим парком домів на колесах („трейлерами") так, як модерний парк трейлерів не можна порівнувати з табором возів на колесах („трейлерів"), що виріс був у Едмонтоні та околиці коротко після воєнних років. То були ці огидні парки трейлерів, що в них не було ніяких послуг громадського користування, приміщені в промислових та комерційних дільницях, що створили упередження проти розвитку дільниць із рухомими домами. Вони засадничо були тимчасового характеру, невибагливо заплянoвані й звичайно приміщені далеко від парків, шкіл, площ для дитячих забав та інших удогіднень, так конечних у житлових дільницях.

Модерна дільниця з рухомими домами то заплянована житлова дільниця. Власник рухомого дому не винаймає площі чи місця, на якому ставить свій дім. Він купує цю земельну площу, яка має всі послуги громадського користування, широку на 42 стопи. Він так само стає її власником, як той, що купує однородинний дім. Він відповідає за побудову фундаменту під будинок та за засіяння травою незабудованої площі. Він мусить достосуватися до стандарду, що є встановлені як норма, щоб зберегти природне оточення дільниці в цілості.

Модерний рухомий дім, який можна поставити в дільниці для рухомих домів, згідно з вимогами, повинен бути вповні устаткований родинний дім, який користується більшістю, як що не всіми, послугами громадського користування та всіми вигодами, що їх звичайно мають однородинні доми. То є звичайно збудований заздалегідь у фабриці дім, який можна перевозити. Сьогодні є кілька фабрик, що будують того роду доми в фабриці, виготовляючи поодинокі частини дому, відтак перевозять їх на місце будови й складають їх разом як звичайний житловий дім.

Закупна ціна, як ми знаємо це про купно рухомих домів у минулому, включає в собі умеблювання та все більше устаткування. Це є типовий однородинний дім, який продають враз з цілим урядженням, що вможливлює фінансово набуття того дому для молодих родин нашого часу. То вже буде залежати від основ зовнішнього пляну, який вирішуватиме, чи цей дім має стояти в парку рухомих домів, чи в звичайній дільниці однородинних домів.

Велика більшість рухомих домів, що будуть стояти в дільниці для рухомих домів такі, як Мілл Вудс, будуть насправді мало рухомі й будуть прикліплені до будівельної площі в такий сам спосіб, як звичайні житлові доми. Це є дещо інша форма житлового будівництва, заплянована й побудована на те, щоб відповісти вимогам модерного напрямку житлового будівництва.

Ми сподіваємося, що будемо мати в дільниці Мілл Вудс 93 будівельні площі для того роду рохомих домів у недалекій будучності. Ціна за фронтову стопу за будівельну площу з усіми послутами буде подібна до тої, що на них будують однородинні доми, з тою різницею, що площа буде дещо менша.

Албертська будівельна корпорація встановила тепер окремий фонд в сумі 15 мільйонів долярів на мортґеджі, щоб заохочувати купно рухомих домів й на це купно можна дістати позички в висоті до 22,000 долярів. Це повідомлення, що його проголошено недавно, є призначене на те, щоб допомогти запобігти недостачі житлових домів у Алберті. Це рішення підтверджує теж обставину, що в будучності буде зростати число рухомих домів. Одинокою головною передумовиною, щоб дістати позичку на будову рухомого дому є те, що доми мусять бути оперті на постійне стояння на опорах, стовпах, палях або на повному підвалі („бейзменті").

Це відкриває зовсім нову будучність для промисловості, що будує рухомі доми. Одночасно воно означає нові помисли в плянуванні, щоб пристосувати того роду житловий дім до окруження та включити його в наші дільниці для житлових домів.

Айвор Дент, мейор

Ivor Dent

Шукають дороги до капіталістів

Досі комуністичні країни діставали всі свої позички з СССР, а оминали здалека „Світовий банк для відбудови й розвитку". Тепер сателітні країни: Чехословаччина, Польща та Румунія стараються про позички в цьому банку й їх дістануть. Оминають банк і далі: СССР та комуністичний Китай.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

KATHY & ED'S ROOFING

Переробляємо та направляємо дахи

ДАЄМО КЕДРОВІ ҐОНТИ ТА ПОКРИВАЄМО ДАХИ НА ҐЕРЕДЖАХ

Для кого ми вже раз працювали, той кликатиме нас постійно

— ОЦІНКИ та ІНФОРМАЦІЇ ДАРОМ —

Найнижчі ЦІНИ в Едмонтоні

ТЕЛЕФОНУЙТЕ до нас в кожній порі дня

Тел.: 454-5966

Едмонтон, Алберта

ПАХОРОН БЛ. П. ОЛЬГИ РОШКО

бл. п. Ольга Рошко

У вівторок, 29 серпня відійшла у вічність, несподівано для всеї родини, бл. п. Ольга Рошко, залишаючи в глибокому смутку свого чоловіка та всю родину.

Покійна Ольга прийшла на світ 9-го березня 1909 р. в гірському карпатському селі Небилів, пов. Калуш, Україна. Тут вона провела свої дитячі та молодечі роки, тут 23 листопада 1926 р. вона в своїй церкві одружилася з Леоном Рошком.

Важкі господарські умовини, що панували в тодішкій Галичині, приневолили чоловіка покійної їхати за море шукати кращої долі. Він виїхав до Канади, а в рік пізніше поїхала за ним дружина з двоїма дітьми, Михайлом та Анною. Родина Рошків осіла на гомстеді в Рочфорт Бридж, Алберта. Нелегко приходилося п-ву Рошкам розпочинати господарку в Канаді, де в той час панувала затяжна господарська криза, в часі якої всі сільськогосподарські продукти продавано майже за безцін якщо їх загалом можна було продати. Але працьовитість, та завзяття родини Рошків поборили всі труднощі й вони перебули важкі початки й розвели гарну господарку.

В Рочфорт Бридж фармували п-во Рошки до 1956 р., коли залишили фарму й перейшли жити до Едмонтону. Тут жили вони через шість років, а відтак перебралися до Форт Саскачеван, де набули власне готелеве підприємство, яке залишили 4-го червня 1971 р. Того року вони знову перейшли жити до Едмонтону, щоб зажити добре заслуженим відпочинком. Та покійна Ольга довго не тішилася відпочинком, бо несподівана смерть перетяла нежданно для всіх нитку її життя.

Покійна Ольга привезла зі собою щире прив'язання до своєї Церкви та до свого народу. В такому дусі вона виховала своїх дітей, таким духом жила вона через ціле своє життя. Чоловік покійної Леон, його брат Петро, О. Кульчинський та П. Тренчій заснували в Рочфорт Бридж парафію та подбали про власну церкву. Тому, що в Рочфорт Бридж не було священичої резиденції, всі священики, що приїздили до Рочфорт Бридж з душпастирськими послугами, перебували про тягом семи років в гостинному домі п-ва Рошків, а покійна турбувалася про те, щоб вони почувалися в її хаті, як у себе вдома. Вона теж журилася та доглядала своєї церкви, в якій залишила по собі гарні пам'ятки: Євангелію, дві хоругви, плащаницю та інші, менші речі з церковної утварі.

Смерть покійної була важким ударом для всіх її приятелів та знайомих, що знали й шанували покійну за її милу вдачу, християнське наставлення до життя та готовість прийти з допомогою потребуючим у потребі.

Покійну оплакують її чоловік Леон, чотири сини: Михайло і Леон в Едмонтоні, Валтер у Рочфорт Бридж та Іван у Вайт Корт, шість дочок: Анна, зам. Лов, та Єлисавета зам. Благун у Рочфорт Бридж, Марія, зам. Гант в Лівінгстон, Ольга, зам. Олсен у Тендер Бей і Джін, зам. Карнелл у Форт Саскачеван. Окрім того 37 внуків та 4 правнуки. Сумують за покійною теж два брати Василь та Леон та сестра Анна. Слід з признанням завважити, що всі діти покійної говорять плавно по українськи, що є теж заслугою покійної. Похоронні богослужби відслужив в українській католицькій церкві в Рочфорт Бридж ,де покійна постійно молилася, як там, о. М. Ґураль, якому асистував римо-католицький парох з Вайт Корт о. монс. Кохан.

Тлінні останки покійної зложено на парафіяльному цвинтарі біля церкви в Рочфорт Бридж.

Після похорону відбувся в парафіяльній залі в Сангудо поминальний обід, що його влаштувала родина покійної.

В похороні покійної взяло участь велике число приятелів та знайомих покійної, що прийшли їй віддати послідну прислугу та відпровадити на вічний спочинок.

З нагоди похорону родина покійної передала 40.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійній Ользі вічна пам'ять.

Моя теща

Андрій БОБЮК

У гомуресках тестя вряди-годи згадають, зят і в майже не чіпають, а тещам не шкодують перця . . .

Щиро кажучи, я теж колись помилявся. Наслухавшись всяких пліток, і собі вважав тещ злими та недобрими. Ввечері, було, прийшовши з роботи, щось там вкусиш, вмиєшся, одягнеш чисту сорочку і в Одарчин садок.

— Кахи! — ніхто не озивається. В хаті не світиться А обіцяла вийти . . .

— Кахи-и! — голосніше. Знову тихо.

— Кахи-и! — аж вінка за дзвеніли. Рипнули двері. Це вже вона, моя щебетушечка.

— Я тут, Одарко . . .

Виходжу з кущів бузку назустріч коханій і раптом — трісь! Через плечі тичкою, аж шапка злетіла.

— Я тебе накахикаю, гаспиде!..

Відскакую назад в кущі і гукаю:

— То я, тітко!..

— Ти, ти... — свариться стара. — Дівчина напрацювалась, лягла спочити, а тебе чорти носять попід хатою!

— Але ж я серйозно...

— Я теж не жартую. Коли ще раз прийдеш кахикати, то так кахикну, що кісток не збереш!..

Кепська справа. Хочеться побачити дівчину аж-аж-аж, а чекати неділі, довго. Та нічого не втнеш, чекаю. Дочекався. Перестрів на дорозі.

— Добрий день, Одарко!

— Здоров, Климе.

— Чому ти не вийшла в садок?

— Коли?

— Я приходив, кахикав...

— А я не чула...

А в очах бісики, а личко пломеніє, а вуста мов спілі вишні.

—Не чула?

— Ні.

— А як твоя мама мене періщила, то теж не чула?

Дівчина не витримує і заливається сміхом.

— Маєш мамуню...

— А я її люблю.

— Я б її зітер на порох!

— Вона тебе скоріше, — сміється дівчина і шмигає за подругами.

Опісля йдемо в садок посидіти, поспівати.

«Човен хитається серед води,
Здаля ген видно село...»

Сідаю близенько Одарки і пристаю до співу.

«Човен на воді похитується,
Козак дівчини допитується...»

— Віддасть тебе мама за мене?

— Ні.

— Чому?

— Бо ще молода.

— Тобі ж уже минуло дев'ятнадцять!

— Хіба багато? Не дурна я так рано йти заміж, ще якби який професор...

От враже зілля. Бачу по очах, що жартує, а мене наче хто шпичкою під ребро штрикає.

— Після жнив засилаю старостів.

— Якраз дозріють гарбузи...

— Попробуй піднеси!

«Люба дівчино, прийди, прийди,
Плеще об хвилю весло...»

—Я проведу тебе додому.

— Мама тичку приготувала...

— А я все одно проведу!

— Може закохався?

— Як чорт в суху грушу!

— То приходь кахикати.

— Дякую. З мене досить.

Але потерпівши пару вечорів, усе-таки відважився і пішов.

— Кахи! — не чути нічого у відповідь.

— Кахи-и! — тиша в хаті.

— Кахи-и!!! — аж кури з сідал попадали.

— Одарко! — чую з хати, — вийди і скажи йому, щоб йшов під чотири вітри, бо коли я вийду, то зроблю з нього печерицю!..

Вийшла.

— То ти, Климе?

— Я.

— Ще хочеш дістати лупня?

— Хіба і ти битимеш?

— Лусьну по лисині, щоб не будив серед ночі.

Пригортаю дівчину і забуваю про лиху маму, про її тичку, про все на світі. Через пару хвилин доноситься з хати:

— Вже пішов?

— Пішов, — озивається Одарка.

— Бодай з нього пара вийшла... — бурчить стара. — Йди і ти до хати, бо зачиню двері і не пущу.

Дівчина вислизає з моїх обіймів і утікає до хати.

— приходь, кахикай.. — кидає на прощання.

Десь через місяць після свого голосного «кахи» почув таке:

— А щоб тобі заклало! Одарко, піди і скажи тому гайдамаці, щоб засилав старостів, бо наосточортіло те кахикання. Кури перестали нестись...

Пішов зі старостами. Поговорили що треба і про вулицю і про красну дівицю, сіли до столу. Запросив я і музик. Заграли. Прийшли хлопці, дівчата. Всі по чарці хильнули, а я ні.

— Ти не п'єш горілки? — питає Одарчина мама.

— Ні, — признаюсь.

— Баба! Не віддам дочки за таку тютю.

От тобі й на!

— П'ю, — квапливо брешу. — Це я не хотів признатись.

— П'єш?

— Авжеж! — кажу, не кліпнувши оком.

— Та яка ж я буду мати, якщо віддам дочку за п'яницю!..

— Та не п'ю я, їй-богу, не п'ю, — присягаюсь, — то я так, щоб трохи налякати...

—Налякати?!

— Та не так, щоб дуже, а...

— Людоньки, ще не став зятем, а вже тещу лякає! А що потім буде? Не віддам дитини!...

— Не п'є, не п'є. — потакують свати. — Ого, йому батько дав би випити...

— Не п'є, — тихо заступається Одарка.

— Хлопець спокійний... — кажуть інші гості.

— Коли так, то інша справа. А танцювати умієш?

— Умію!

— Гопака!

Музики заграли, пішли ми удвох. Теща вистукує каблуками, взявшись руками в боки, а я коло неї колесом. Вона вихилясом, а я навприсядки. Скрипки ріжуть цимбали видзвонюють, бубон вибива...

— Ой, не можу! — вигукує теща, витираючи піт з лоба. — Не витримаю!

— Давай-ай! — кричу я до музик. — Сипте!

Музики грають. Я так звиваюсь, аж земля стогне.

— Ой, досить, — благає вона. — Не віддам за тебе доньку. За те, що так мене заморив. Не пошкодував моїх старих ніг, не зважив на мої літа...

— Та я...

— Не віддам! Якби ти був до роботи такий, як до ганців...

— Він і до роботи зух, — вставляє котрийсь сват.

— Не вірю!

—Правда, правда, — говорять свати. — Батька-матір слухає, до людей чемний...

— Та нехай вже бере гризу на свою голову... додає і Одарчин батько.

— Ну, коли і ти, старий, згоден, то нехай уже так і буде.

Підводиться з лави, підходить до мене:

— Вибачай, — каже, — на слові. То я так... Для годиться. — Обернувшись до гостей, ніяково признається: — Я і сама його люблю...

Цікаву зброю мають жабовидні ящірки. У хвилину небезпеки спеціяльний м'яз перетискає одну із великих кровоносних судин, що приводить до різкого підвищення тиску у судинах голови. При цьому дрібні судинки у мигальній перетинці очей тріскають, а кров вибризкує на ворога. Така зброя діє у промірі двох ярдів.

Діти, що бавилися на цвинтарі в містечку Слубіце, в західній Польщі, знайшли незірвану бомбу з минулої війни. Бомба вибухла й убила двоє дітей, а п'ятеро поранила.

УВАГА! **УВАГА!**

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

За благословенням Святішого Отця Павла Папи VI., в МЕЛБОРНІ, Австралія, відбудеться в місяці ЛЮТОМУ 1973 РОКУ:

СВІТОВИЙ ЄВХАРИСТІЙНИЙ КОНҐРЕС

в якому візьме участь Святіший Отець Папа Павло VI., Блаженніший Верховний Архиепископ і Кардинал Кир Йосиф, всі українські Владики та Владики цілого світу.

З цієї нагоди українське бюро подорожей

ASTRO TRAVEL SERVICE

2198 Bloor Street West, Toronto, 9, Ontario, Tel. 766-1118

пропонує спеціяльні дві групові поїздки по неймовірно низьких цінах:

Група „А" прямо з Торонта до Мелборн ТІЛЬКИ за $700.00 від особи в обі сторони.

Група „Б" зупиняється по дорозі в Гаваях, Фіджі, Окланд, ТІЛЬКИ за $948.00 в обі сторони з Торонта.

Окрім цього є заплямовані додаткові тури по Австралії та островах для обох груп за окремою доплатою. З огляду на обмежену кількість місць просимо заінтересованих голоситись негайно до наших бюр і представників в Канаді та США:

Toronto: ASTRO TRAVEL SERVICE, 2198 Bloor St. W., Tel. 766-1118
Winnipeg: ASTRO TRAVEL SERVICE, 848 Main Street, Tel. 582-5144
Edmonton: ASTRO TRAVEL SERVICE, 10019 - 103 Ave., Tel. 423-2351
Montreal: I. OPARIEK, 5765 Maricourt St., Tel. 322-8849
Hamilton: NEW TEX, 244 Ottawa Street, Tel. 545-4450
Oshawa: FUTURE FUEL, 555 Ritson Rd., Tel. 728-3663
Windsor: Y. TOROSHENKO, 909 Windermere Rd., Tel. 254-2980
Thunderbay: ARKA BOOK STORE, 627 Simpson St., Tel. 623-0631
Sudbury: S. STASIUK, 368 Elm Street West, Tel. 673-7737
St. Catharines: D. HOLOWASZ, 242 Russell St., Tel. 688-4823
London: ARKA, 774 Dundas Street, Tel. 453-0820
Detroit: GLOBE MERCHANTISE, 6460 Michigan Ave., Tel. 825-7560
Rochester: W. BILAN, 82 Greenlane Dr., Tel. 482-3566
Buffalo: ORBIT, 701 Filmore Ave., Tel. 895-0700

Вісті з Едмонтону

Заля міського садочка в парафії Успіння Богоматері в Едмонтон — Джеспер Плейс.
Фото: Уряд Алберти

ВІДКРИТО ЦІЛОДЕННИЙ САДОЧОК

День 11-го серпня 1972 записався в пам'яті мешканців Західнього Едмонтону т.зв. „Джеспер Плейс", історичним днем. В цьому дні о год. 3:30 попол. офіційно відкрито дитячий садочок, („Дей кер сентер"). Його відкрив міністер праці албертського уряду д-р Берт Гоголь.

Здавалобся, що це звичайна подія, бо подібних садочків вже є багато в Едмонтоні. Та тут воно дещо відмінно. Цей садочок побудували парафіяни церкви Успення Пресвятої Богородиці на своїй площі, які, відповідно до вимог Албертського закону, створили для цієї цілі окрему корпорацію. Вкупі із садочком побудовано теж стилеву українську церкву. На цій площі, закупленій горсткою жертвенних парафіян 20 років тому взад, ще в цьому часі минулого року стояла маленька дерев'яна церковця, що вірно служила побожним християнам. Її розібрано, щоб там побудувати нову. У новозбудованій церкві відправляються вже Богослужби, а її офіційне відкриття й благословення угольного каменя заплановано на день 22-го жовтня, 1972. Його довершить Преосвященний Владика Кир Ніл в сослуженні духовенства після Архиерейської Служби Божої, що почнеться о год. 10-ій ранку. Співатиме хор парафії св. Василія в Едмонтоні. На це рідкісне торжество запрошуємо людей доброї волі.

На офіційному відкритті „Дей Кер сентру" були теж присутніми: Преосвящ. Владика Кир Ніл, о. митрат М. Сопуляк, що найбільше причинився до збудування церкви й залі в цій парафії, п-і Е. Сірман — голова місцевого відділу ЛУКЖ, п. С. Остапович — президент корпорації, голова церковного комітету та голова місцевого відділу БУКК, численні едмонтонські душпастирі, Кен Нюман — заступник посадника Едмонтону та кол. посадник містечка Джеспер плейс, Кейт Восс — шеф міської суспільної опіки, п-і Пітерсон — керівничка цього садочка місцевий парох о. Б. Снігурович. Господарем свята був досвідчений у того роду церемоніях п. О. Орисюк — президент „Алберта говзінґ корпорейшен". Після офіційної частини та коротких промов, які виголосили: міністер д-р Б. Гоголь, п. К. Нюмен, П. К. Восс і п. Остапович, завжди гостинні і працьовиті членкині місцевого відділу ЛУКЖ вгостили присутніх смачною перекускою. На цьому святі зібралася чимала громада парафіян та гостей, усіх понад 120. Цей садочок має дві просторі залі—кімнати та приміщує 40 дітей (100% заповнений).

Його обслуговує 6 (шість) фахових платних працівників. Будинок одноповерховий, вповні модерно вивінуваний, міститься при 15608 - 104 Аве. Кошт будови цього будинку 75 тис. долярів. Проєктував будинок був покійний вже Г. Кеніґ, будівничим (контрактором) Г. Вен Счі. Парафія винаймає залю управі міста на ведення дитячого садка, а гроші одержані за винайм, зуживає на сплату довгу, затягненого на будову.

Так то при Божій помочі і добрих людей, взаїмній толеранції і згоді можна довершити велике діло на славу Богові, потреб ближньому й для власної користі.

о. Б. Снігурович

Нова спортова дружина

Осередок СУМ в Едмонтоні зорганізував спортову дружину кошиківки. Дружина має назву „Україна". Дружинники гратимуть з усіма середніми школами Едмонтону й околиці.

До всіх громадян Едмонтону і околиці прохання: поможіть фінансово вивінувати дружину у спортовий виряд. Цей виряд буде в опіці СУМ для теперішніх і майбутніх спортовців.

Спортовці — дружинники і будуть гідно репрезентувати СУМ і українську молодь.

За ближчими інформаціями і з пожертвами звертайтеся до п. П. Бойкова опікуна Ю. СУМ-у або до п. Ю. Стебельського — голови дружини.

Осінний чай в парафії св. о. Миколая

Парафія св. О. Миколая дуже щиро запрошує всіх на осінний чайок, який відбудеться в неділю, 1-го жовтня від год. 2-5 по полудні в авдиторії новозбудованої церкви.

Прийдіть самі й приведіть своїх приятелів. Погляньте на найновішу парафіяльну станицю в Едмонтоні. Ми вас будемо радо витати, а св. О. Миколай в нагороду буде випрошувати для вас Божих ласк.

Адреса нашої церкви є: 9705 - 62 вулиця. — о. М. Дядьо парох.

Вивчайте в зимі українську мову

Відділ суцільної освіти у Грент Мекювен коммюніті коледж є готовий прийти на зустріч українцям Едмонтону й викладати курси, що будуть згідні з інтересами та потребами спільноти.

Одиниці чи групи які зацікавляться і бажатимуть вивчати такі курси мусять вперід порозумітися зі зарядом коледжу і сказати, що вони хочуть, щоб в таких курсах було включено.

За ближчими інформаціями телефонуйте до п. В. Савчука, тел. 434-4553, або до п-і Л. Ламонт тел. 425-8810 („екстеншен") 225) від год. 8.30 ранку до 4.00 попол.

Ювілейний баль з нагоди 60-річчя Пласту

Хочете провести мило вечір в добірному товаристві при звуках гарної оркестри? Як так, то прийдіть на пластовий баль, який відбудеться в суботу, 14-го жовтня. Коктейл в год. 7.30, а вечера в год. 8-ій, в готелі Шато Лякомб.

В програмі виступ чоловічого ансамблю під проводом п. М. Свистуна і коротка пластова сценка в постановці Наталки Маївської та приємні несподіванки для пань.

Баль вшанують своєю приявністю Губернатор Алберти Грант Мекювен з дружиною, прем'єр П. Логід, міністер для справ молоді Г. Шмідт і посадник Едмонтону І. Дент з дружиною.

Балевий комітет

Анна Наконечна

Панна Анна Наконечна дістала недавно цьогоріч н у стипендію ім. Ізидора Горецького для студій української мови на Педагогічному факультеті Албертського університету. Стипендія виносить 300 долярів.

Стипендистка народилася в Мондері, Алберта. Вона є єдиною донькою п. Івана Наконечного і його дружини. Анна Наконечна почала свої

Анна Наконечна

студії в коледжі Мавнт Рояль у Калгари, звідки перейшла до Педагогічного факультету в Едмонтоні. Тепер вона записалася на останній рік чотирорічної програми, що веде до звання бакалавра педагогіки (В. Ед.). Вона готується до середньошкільної учительської праці по навчанні української мови.

Стипендію ім. Ізидора Горецького установили його діти, з нагоди виходу п. Горецького на пенсію в 1968 р. Він займав посаду заступника директора для навчальних програм („куррікулюм") народних шкіл у міністерстві освіти Алберти. Стипендію щорічно признають студентові-відмінникові, що спеціялізується в навчанні української мови.

В інтерв'ю, проведенім з панною Наконечною, вона заявила, що „причиною, яка спонукала мене присвятитися педагогічним студіям, було те, що я бачила, що українсько-канадська молодь нехтує рідною мовою й культурною спадщиною".

Віримо, що Анна Наконечна досягне гарних успіхів в обраній професії. Можна б тільки побажати, щоб було більше кандидатів на учителів, подібних до неї, й більше фундаторів таких стипендій.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 1 жовтня:

год. 2—4.30 попол. заходом відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії відбудеться в парафіяльній залі при 120 аве і 65-ій вулиці осінний базар та чайне прийняття, на яке сердечно запрошує управа відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії.

* * *

год. 3-а попол. Благословення площі та копання першої скиби землі під будову „Дому Української Молоді" ім. Ген. Романа Чупринки.

* * *

Понеділок, 2 жовтня:

год. 8-а вечора в залі УНДому сходини П-го відділу тов. „Добра воля".

* * *

П'ятниця, 6 жовтня:

год. 7.30 вечора квартальні збори УНД-ому.

* * *

Субота, 28 жовтня:

вечером в залі Українського Народного Дому бенкет із забавою для вшанування наших заслужених громадян та висловлення їм подяки за їхній вклад у наше зорганізоване життя.

Заввага:

Повідомлення про імпрези „Що, коли й де" містимо безплатно ОДИН РАЗ. ЯКЩО ХТОСЬ БАЖАЄ те саме оголошення містити більше разів, за повторення повідомлень будемо числити оплату, як за звичайні оголошення.

Адміністрація „Українських Вістей"

Спільна вечеря відділу ЛУКЖ св. Володимира

Сидять від ліва: Т. Лещин, Е. Риски, М. Пастушенко, о. Р. Ганкевич, Н. Яніцька, Ю. Палій, В. Палій. Другий ряд, стоять: Н. Возняк, Г. Жмуда, М. Мельницька, О. Завальона, О. Ганкевич, С. Ремствд, Т. Андрухів, А. Гарш, К. Смук; третій ряд: К. Бережанська, Е. Добрянська, К. Лесів, Е. Габяк, С. Кушка, П. Джірі, С. Шпак, А. Марцінковська, Н. Куник.

В багатьох відділах ЛУКЖ вже від давна існує звичай влаштовувати на закінчення сезону спільні прийняття та в той спосіб виявляти взаїмну вдячність за співпрацю.

Відділ ЛУКЖ при парафії св. Володимира вирішив уперше закінчити минулий весняний сезон спільною вечерою. На вечерю запрошено всіх членкинь відділу та представницю Єпархіяльної управи ЛУКЖ. Вечеря відбулася в готелі Беверлі Крест. Після вечері зроблено спільну світлину, а відтак були короткі промови п-і М. Пастушенко — заступниці голови Єпархіяльної управи п-і Н. Яніцької — голови відділу та о. пароха Р. Ганкевича. Відділ працює від ряду років дуже жертвенно для добра своєї парафії та бере живу участь в діяльності української католицької громади в Едмонтоні. Вечірка відділу пройшла надзвичайно гарно й певно причиниться до збільшення запалу та заохоти до праці в новому сезоні, який що лиш розпочався.

ЖИТТЯ МИКОЛИ ЛИСЕНКА

Марія ДИТИНЯК

В історії української музики народня пісня була наріжним каменем у розвитку української музики. До появи Миколи Лисенко українська музика існувала майже виключно в формі народньої пісні. З творчістю Лисенка ми пережили ту фазу нашої музики, що спільна всім культурним народам і що характерна XIX ст., коли стремління народів до вияву свого національного обличчя в мистецтві дали музичні національні стилі-школи, як норвезьку, фінську, німецьку, російську ітд. Лисенко був творцем початкової стадії в творенні основ національної музики. В його творчості народні пісні, що були сирим матеріялом перетопилися в справжнє мистецтво.

Микола Лисенко народився 23 березня 1842 р. в селі Гриньках, Кремінчуцького повіту на Полтавщині. Батьки його Віталій і Ольга з Луценків походили з козацької старшини. Його предки добилися старшинства ще за гетьманування Богдана Хмельницького. Вони були дідичі-аристократи, і, як переважна частина тодішньої шляхти, забувала поволі старі українські традиції й виховували дитину на аристократичний-московський лад. Та на малого Миколу великий вплив мали його дід і баба Болюбаші. Вони обоє зі старого козацького роду і не говорили інакше, як по українському. Там він вперше почув українську пісню, там у нього блиснули перші іскри любови до свого народу. Навчання музики почав він дуже рано і відразу виявив блискучі здібності. Вчився Лисенко спершу в Києві, а відтак у Харкові, де закінчив гімназію. По закінченні гімназії він вступив на природничий відділ Харківського університету, а пізніше перейшов до Київського університету. Переїхавши до Києва, Микола Лисенко опинився в гурті української академічної молоді й став членом „Громади". То була переломова доба в його житті. Тут він опинився в свідомій і могучій течії національно-українського напрямку й став свідомим українцем. По закінченню природничого факультету, він вступив на посаду мирового посередника в Таращанському повіті. Але його мрією була праця на полі рідної музики, розроблення рідної пісні. Свідомий і переконаний що до оброблення народньої пісні треба підходити з великим знанням музичної культури він вибрався студіювати музику у консерваторії в Ляйпціґу, Німеччина, яка в той час уважалася одною з найкращих. Тут він дальше вчиться гри на фортепіяні у професорів Райнеке і Венцля, композиції в професора Ріхтера. Для своїх практичних вправ з композиції Лисенко завжди брав рідні українські мелодії. В консерваторії Лисенко уважався за найвидатнійшого ученика, що стверджують всі його професори. Тут в Ляйпціґу Лисенко починає писати свої перші самостійні твори, як рівнож видає свої перший, зі семи, „Збірник українських народніх пісень". Його праця йде в двох головних напрямках: збирання й гармонізування народніх пісень і творення оригінальної музики — головно до творів Шевченка. Працюючи над своїми творами, Лисенко наполегливо засвоював консерваторський курс і, завдяки великому талантові та сумлінній роботі, чотирорічний курс навчання він закінчив за два роки з визначною оцінкою. По закінченні консерваторії Лисенко вже одружений, повертається до Києва, де остаточно оселюється і розпочинає свою працю як музик-фахівець.

Тут розвинув він широку діяльність на музичнім і громадськім полі. Був він прекрасним педагогом, диригентом, професором співу в дівочому інституті. Лисенко організує хор і з тим хором їздить по цілій Україні, де влаштовує концерти на яких виступає сам як віртуоз пяніст, диригент, композитор. Ті концерти мали великий вплив на українську молодь. Коли лунала наша пісня, прибрана в пишну святочну одіж рукою високоталановитого мистця — молодь наче прокидалася після довгого, важкого сну, будилася приспана національна свідомість.

В 1874 р. Лисенко виїхав на два роки до Петербургу, де доповнив своє знання оркестровою композицією у знавця тої ділянки — композитора М. Римського-Корсакова. В Петербурзі набув Лисенко великої слави, й йому пропонували місце диригента приватної опери, та він відмовився від тої пропозиції, й, після двох років науки, повернувся до Києва. В Києві знову відновив свою діяльність як композитор, диригент і педагог. Компонує Лисенко твори в різних галузях музики — опери, як „Різдвяна Ніч", „Утоплена", „Тарас Вульба", „Ноктюрн", „12 десятків народніх пісень для хорів, інструментальні твори — в більшості для фортепіяно, творить музику для театральних пєс, як „Наталка Полтавка", „Чорноморці". Лисенко перший вводить в українську музику жанр дитячої опери, і так повстають опери „Коза-Дереза", „Пан Коцький", „Зима і весна".

Одначе найяскравійше виступають його композиції писані до Кобзаря Т. Шевченка. Він прекрасно розумів і відчував ідейно-мистецькі принципи Шевченка. Лисенко за-

(закінчення на стор. 7.)

Українці в Румунії

Офіційний румунський перепис населення в Румунії перед десяти роками подавав, що в Румунії живе 60,000 українців. Румунські українці вважають, що тепер в Румунії живе бл. 100,000 українців.

Колись в Румунії було дві українські гімназії, дві вчительські семінарії та паралельні кляси в деяких румунських гімназіях. Сьогодні нема вже нічого. Української мови можна вчитися в тих школах, до яких ходять українські діти, як надобов'язкового предмету.

В Румунії виходить вправді двотижнева газета "Наш Вік", що називає себе „політичним та громадсько-культурним двотижневиком для українського населення соціялістичної республіки Румунії", але в ній

(закінчення на стор. 7.)

Офіційне відкриття міського садочка в залі Успіння Пресв. Богородиці в Едмонтон — Джеспер Плейс. На світлині, від ліва: С. Остапович, міністер албертського уряду д-р Б. Гоголь, о. митрат М. Сопуляк, представник мейора Едмонтону — радний К. Нюмен, Преосвященний Кир Ніл, Б. Орисюк. В другому ряді: о. Б. Снігурович — парох, о. М. Дядьо, о. В. Волошин, о. митроп. радник В. Тарнавський.
Фото: Уряд Алберти

КРИНИЦЯ МАРІЇ В НАЗАРЕТІ

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

(продовження на стор. 7.)

ючи на коротко тут то там та перекидаючися кількома словами з продавчинями.

Наша група, що йшла вузкою вуличкою одинцем чи двійками, розтягнулася таки досить довгенько. Коли я вийшов із Джорджом врешті на площу, де стоїть криниця Марії, мусів підождати, щоб усі зібралися разом та могли йти до криниці Марії, а відтак до церкви Архангела Гавриїла. За той час ми розглядалися по площі, на якій було досить гамірно, бо через неї переходила головна вулиця Назарету, по якій проїздили скоро вантажні автомобілі, навантажені головно овочами та яриною, поспішали таксівки з туристами та прочанами, просувалися поволі двоколесні вози, запряжені осликами та спокійно, поволі мандрували арабські селяне та селянки з околиць несучи на головах клунки з яриною та овочами на продаж до Назарету. Поміж ними проходили арабські жінки, босі, з великим збанками на голові. Вони йшли до криниці Марії по воду, як колись ходила й Божа Мати, як жила в Назареті. Хоч первісна криниця й джерело не були на тому місці, де тепер стоїть криниця, а там, де сьогодні стоїть церква Архангела Гавриїла й звідти воду допроваджують руками до криниці на площі Марії, сьогоднішна криниця збудована щойно 1882 р. Але вже від 1100 р. існувала криниця, яку й названо криницею Марії на честь Божої Матері. Теперішна криниця гарно обмурована й накрита півокруглим дахом, щоб туди не налітав порох. До широкого мармурового корита постійно пливе вода. Назаретські жінки облягають криницю від раннього ранку до пізної ночі, набираючи води та гомонячи голосно, й розповідаючи всі міські новини, а відтак забирають збанки з водою, кладуть їх на голову й, зручно несуть їх на головах до дому.

Наша група теж дотиснулася до криниці, дехто напився холодної й доброї води з джерела Марії, а деякі з наших прочан навіть набрали води в пляшки, щоб привезти її до дому. В нашій групі було кілька осіб, які черпали воду до пляшок у всіх місцевостях, що були зв'язані з Христом чи християнськими пам'ятками й відтак привезли з собою як пам'ятку з прощі до дому.

Біля криниці було глітно й гамірно. Наші прочане зробили кілька світлин й ми всі пустилися в дальшу дорогу до церкви Архангела Гавриїла, перед якою стояло кілька таксівок та автобус, що ними приїхали прочане на відвідини до Назарету. Вже здалека виділа вежа церкви Архангела Гавриїла, в якій є джерело, що з нього допроваджують воду до криниці Марії.

ЦЕРКВА АРХАНГЕЛА ГАВРИЇЛА

Богослуження: жовтень

о. П. Шиндюк
9628 - 107 Ave., Grande Prairie
Ph.: 532-7017
1 жовтня — Ройкрофт год. 10.00 рано, Ройс год. 3.00 попол.
8. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
15. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
22. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
29. — Ту Гилс год. 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
1 жовтня — Ст. Павль год. 9.30 рано, храм, спільний обід
8. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
15. — Глендон год. 10 рано
22. — Бонниввил год. 10 рано
29. — Бонниввил год. 10 рано

о. І. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
1 жовтня — Радвей 10
8. — Восетка 10
15. — Елдорена 10 (храм)
22. — Парасковія 9 рано; Смокі Лейк 11 рано
29. — Смокі Лейк 10

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
1 жовтня — Карвел год. 11.00
8. — Рочфорд Бридж год. 11.00
15. — Чергил год. 10.30
22. — Менлі год. 11.00

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
1 жовтня — Лемонт
8. — Ст. Майкел
15. — Делф
22. — Восток Михайла
26. — Ст. Майкел — Вмч. Димитрія, Сл. Б. за подяку
29. — Лемонт

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
1 жовтня — Голден год. 8.30; Дейсланд год. 10.30
8. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
15. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30
22. — Голден год. 7 рано участь у благословленню наріжного каменя у Джаспер Плейс
29. — Голден год. 10.30

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
1 жовтня — Росінгтон 10
8. — Атабаска 10; Ню Пайн Крік 12
15. — Річмонд Парк 10
22. — Атабаска 10; Френйс 12.30
29. — Просперіті 10; Бойл 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
1 жовтня — Ту Гилс год. 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph 366-389
1 жовтня — Мирнам 10.00
8. — Файделіті 10.30
15. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30
22. — Ллойдмінстер 10.30
26. — Мирнам 10.00
29. — Мирнам 10.00; Бовелон 11.30

о. М. Мартинюв
12204 - 113 Ave., Edmonton
1 жовтня — Кемроз 10.00 (празник)
8. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11.00
15. — Гей Лейкс 9.00; Кемроз 11.00
22. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11.00
29. — Равнд Гіл 9.00; Гей Лейкс 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
1 жовтня — Редвотер 10.00
8. — Редвотер 9.00; Федора 10.30
15. — Редвотер 9.00; Вог 10.30
22. — Редвотер 10.00
26. Вмч. Димитрія — Редвотер 9.00
29. — Редвотер 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
1 жовтня — Вилна
8. — Стрий
22. — Спедден
29. — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
1 жовтня — Левой 10.30
8. — Ренфурлі 10.30
15. — Іннісфрі XI ренч 10.00; Іннісфрі-місто 12.00
22. — Іннісфрі X ренч 10.30
29. — Менвіл 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
1 жовтня — Дервент 10.30
8. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
15. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
22. — Дервент 10.30 День ЛУКЖ
29. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа
1 жовтня — Пеллі год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран-місто год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 7.30 веч.: Вечірня
8. — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Пеллі год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 7.30 веч.: Вечірня
15. — Пеллі год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран-місто год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 7.30 веч.: Вечірня
22. — Арран-місто год. 9.00 рано: Служба Божа; Вайт Біч год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 7.30 веч.: Вечірня
29. — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран Весна год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа; Арран-місто год. 7.30 веч.: Вечірня

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
8 жовтня — Блейн Лейк год. 10
15. — Орлов год. 9; Кридор год. 11
22. — Блейн Лейк год. 9; Угриків год. 11
29. — Орлов год. 10
Заввага: Жовтень то місяць вервиці

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
1 жовтня — Редісон (празник)
8. — Норт Батлефорд
15. — Витків; год. 2.30 Редісон
22. — Норт Батлефорд
29. — Медовлейк

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
1 жовтня — Гамболт 9.00; Волверін 11.00 храм
8. — Бруно 9.00; Гамболт 11.00
15. — Леніген 9.00; Гамболт 11.00 річний базар
22. — Гамболт 9.00; Бруно-місто 11.00 річний базар
29. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
1 жовтня — Вакав 9.30; Сит. Джуліен 11
8. — Вакав 9; Прудгом 1 1
15. — Вакав 9; Борщів 11 (параф. збори)
22. — Вакав 10.30
29. — Вакав 9.30; Сокаль 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
1 жовтня — Вікторія 10 рано
8. — Вікторія 10 рано
8. — Шемайнус 3 попол.
15. — Порт Алберні 10 рано
22. — Вікторія 10 рано
29. — Вікторія 10 рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

1 жовтня, неділя 18 по Соп. Євменія

8 жовтня, неділя 19 по Сош. Євфросинії

9 жовтня, понеділок Перест. Івана Богослова

14 жовтня, субота Жовтень. Покр. Пресв. Богородиці

15 жовтня, неділя 20 по Сош. Кипріяна

22 жовтня, неділя 21 по Сош. † Якова

29 жовтня, неділя 22 по Сош. Лонгина

Григоріянський календар:

1 жовтня, неділя 19 по Сош. Покр. Пр. Богор.

8 жовтня, неділя 20 по Сош. Пелагії

15 жовтня, неділя 21 по Сош. Євтимія

22 жовтня, неділя 22 по Сош. Аверкія

26 жовтня, четвер Димитрія вмч.

29 жовтня неділя 23 по Сош. Анастасії

Осередок у фокусі

Осередок української культури й освіти

ВІДКРИТТЯ МУЗЕЮ

Офіційне відкриття музею відбулося 25 червня. Місцева українська та англомовна преса подала про те обширні інформації, ілюструючи інформативний матеріял великими фотографіями.

Відкриття музею було успішне. Того пополудня музей відвідало понад 500 людей. І, мабуть не буде перебільшенням, коли скажемо, що всі вони були приємно вражені побаченим. На відкритті було багато представників інших національних груп. Церемонії відкриття довершив федеральний міністер Дж. Ричардсон. Промова від імені дирекції ОУКО промовляв голова д-р Яр. Розумний, чітко з'ясовуючи завдання Осередку.

* * *

ЗАКРИТТЯ ВИСТАВКИ О. БУЛАВИЦЬКОГО

Відкриття виставки відбулося в нас офіційного відкриття музею, тому організатори виставки, бажаючи окремо відзначити мистця, влаштували йому вечір в останній день виставки.

Виставка, що тривала від 25 червня до 31 липня, пройшла надзвичайно успішно. Її відвідало понад тисячу людей. Розкуплено половину картин.

В офіційній частині вечора виступив з дружнім словом про мистця скульптор Л. Молодожанин. Підсумки про проароблену в останній час працю Осередку зробив один із найстарших і заслужених членів дирекції д-р М. Мандрика. Вечором керував В. Климків. Присутність на вечорі автора картин та приємна атмосфера Осередку сприяла довгим товариським дискусіям.

О. Булавицький подарував нашій ґелереї картину „Дубовий гай'', вартости $500.00.

* * *

ПОДАРУНОК ОСЕРЕДКОВІ

Філія УНО в Ст. Боніфас під час виставки О. Булавицького Управа Філії закупила картину „Жита", вартости $400.00 і подарувала її Осередкові.

Таким чином наша картинна ґалерея збагатилася двома картинами О. Булавицького.

* * *

ПРОДОВЖЕННЯ ПЛІ

ПЛІ — це Програма льокальної ініціятиви (Локал Ініцетив Програм), запроєктована „Менповер" для затруднення на певний час безробітних. Під цим пляном працював на протязі зимових місяців Осередок, затруднюючи 15 робітників, які оплачував уряд. Кращі проєкти в Канаді були продовжені й на літні місяці. До кращих зараховано й наш Осередок. Завдяки цьому в Осередку тепер працює 12 молодих людей. Праця полягає на викінченні, уставлюванні музейних предметів продовженням каталогування книжок та музейних експонатів. Ця програма кінчається в вересні.

* * *

ВИСТАВКА ГЕОГРАФІЧНИХ МАП

У картинній ґалереї Осередку саме тепер відбувається виставка рідкісних мап про історичні території України. Найстарша мапа є з 1570 р. При кожній мапі є двомовні пояснення, які пов'язують територіяльну самобутність України з її історією.

Виставка триватиме до кінця вересня.

* * *

ДЕ ПОДІЛИСЯ ГРОШІ З МИСКИ?

З часу офіційного відкриття музею (25 червня) Осередок відвідало понад 2,000 людей різних національностей та з різних країн, в тому числі з Австралії, Японії, Аргентини, Франції, Голляндії, Німеччини. Вступ до музею безкоштовний. Однак на столику стоїть чудово розписана миска з України, в яку відвідувачі охоче кидають доляра два. Одного ранку наша миска спорожніла. На щастя, в той час у ній було всього $6.00.

Українець на високому становищі в Канаді

інж. Е. И. Бабин

Мало кому відомо, що в канадському уряді одне з високих і дуже відповідальних становищ займає понад 20 років українець. Ним є генеральний директор найбільшої установи наукових дослідів національної оборони Канади (Defence Research Establisment Valcartier), інженер **Едвард Йосиф Бабин.** Під його керівництвом працює 885 осіб, в тому числі 125 високо-кваліфікованих науковців-фахівців, 285 осіб допомогового технічного персоналу, 16 вищих офіцерів армії і 26 інших ранг, 23 контракторів і інших робітників.

Установа, на чолі якої стоїть інж. Бабин, знаходиться в місцевості Валкартіє, Кв. 15 миль від міста Квебеку. Вона займає своїми будовами й площами 2,500 акрів землі. Завданням її є служити справі воєнної оборони Канади шляхом наукових дослідів, аналіз, випробовування й оцінки різних засобів оборони та давати свої висліди, технічну допомогу й поради воєнним силам Канади. Річний бюджет цієї установи становить понад 13 мільйонів долярів.

Інж. Е. И. Бабин, син українських піонерів Якима й Катерини Бабинів зі Саскатуну, народився в Кридорі, Саскачеван, 1921 р. Після закінчення середньої освіти, вчився в Саскачеванському університеті, який закінчив 1944 р. з дипломом бакалавра інженерії фізики. Ще в 1943 р. він зголосився добровольцем до армії, а два роки пізніше був приділений до канадського центру збройних дослідів і розвитку в цій саме місцевості Валкартіє, як офіцер для дослідів у продукції ракет. Пізніше, з розвитком праці в мілітарній станиці, інж. Бабин був висланий урядом до Джон Гопкинс університету в Балтимор, ЗДА, для вишколення в ділянці керованих ракет і для закінчення вищих студій в електричній інженерії. 1948 р. він дістав там диплом маґістра електричної інженерії й повернувся до Валкартіє на відповідальну посаду.

1950 р. його призначено керівником інструментанційної секції ракетних крил, а два роки пізніше він став заступником (депюті) суперінтенданта в секції керівних ракет. 1955 р. він стає вже суперінтендантом секції, а три роки пізніше суперінтендантом новоствореного відділу в ділянці крилових систем.

В серпні 1960 р. Канада „випозичила" його до Повітряного Оборонного Технічного Центру в Европі, з осідком у Голляндії, на посаду головного керівника дослідчих систем. До Канади він повернувся 1963 р. і став директором відділу оцінки систем у Повітряній Фльоті в Оттаві, а рік пізніше зайняв посаду головного суперінтенданта у Військовій Експериментальній Станції в Сафілд, Алберта (Defence Research Establishment Suffield).

У вересні 1968 р. інж. Бабин дістав призначення на посаду Генерального Директора Установи Оборонних Дослідів у Валкартіє, на якій перебуває тепер. Під його проводом величезною відповідальною роботою керує „борд" з директорів — висококваліфікованих інженерів і науковців, числом 11, а в цілу діяльність цієї установи, як згадано, заангажовано 885 осіб.

То дійсно надзвичайна кар'єра канадського українця, піонерського сина. Його успіхи доказують його виключні здібності й велике довір'я до нього державного керівництва Канади, а заразом це є доказ і того, що в нашій демократичній системі українці, як і інші складові національні групи Канади знаходять рівноправне трактування в правах і обов'язках, і їх таланти й працю признають і шанують належно.

Інженер Едвард Йосиф Бабин одружений з Галиною Лідою Бубнюк зі Саскатуну, донькою пок. диригента Якова Бубнюка і редакторки „Жіночого Світу" Стефанії Бубнюк. Вони мають шостеро дітей — 3 сини і 3 дочки у віці від 23 до 6 років. То є гарна й культурна українська родина в Канаді.

Життя Миколи Лисенка

(закінчення з 6 стор.)

лишив нам понад 80 творів, які являють собою цілу скарбницю чудових зразків різних форм і жанрів вокальної музики. Лисенко був одним з найкращих інтерпретаторів Шевченкової поезії. Лисенко в музиці був тим чим Шевченко був в слові і поезії. Крім всеї праці Лисенко був великим громадянином. Його дім завжди був відкриний для всіх. Змучений цілоденною працею, він творив вночі, але без вагань брав на себе інші громадські обов'язки які виконував завжди солідно. Він заснував свою музичну школу, з якої вийшли визначні музики.

Українці розуміючи його вагу в українській культурі, відзначували його 25 і 35-літні ювілеї музичної праці. Цей останній відбувся в Галичині, Буковині, Києві, Петербурзі і в Баку. Значення творчости Лисенка як музики найкраще можна представити словами промови, якою вітав його на 35-річному ювілею у Львові проф. А. Вахнянин:

„. . . Ти полюбив народню пісню, пригорнув її до теплих грудей, Ти викохав її, виплекав, вилеліяв, прибрав у святочну одежу, випровадив між слов'янські посестри й посадив високо заквітчану, вимережану, пристрояну й сердечну, та величну, якою вийшла вона з грудей цілого народу . . . В тім твоя і лише твоя заслуга".

Помер Микола Лисенко 6, листопада 1912 року на удар серця і був похований на „Байковому" кладовищі в Києві.

Заввага: Через недогляд не подано автора надрукованої в попередньому числі „УВ" статті: „Українська музика до М. Лисенка", що її авторкою є п-і Анна Байрак. Перепрошуємо за недогляд. **Ред.**

Українці в Румунії

(Закінчення з стор. 6)

немає майже нічого українського.

Деяку діяльність проявляє 'Літературна студія українських письменників соціялістичної республіки Румунії", що до неї належать письменники та поети: Г. Мандрик, І. Непогода, О. Масікевич, І. Ковач, М. Корсюк, М. Небиляк та другі.

Вони навіть видають свої твори, але дуже малими тиражами, що не перевершують 200-300 примірників, які дуже скоро розходяться, або лежать, прикриті верствою пилу, в румунських книгарнях...

Українські православні церкви підпорядковані румунському православному патріярхові. Священики-українці служать богослужби в старослав'янській, а частинно, в румунській мові. А там, де парохами є священики румунського походження або зрумунізовані українські, служать усе в румунській мові.

Українці в Румунії можуть діставати газети та журнали з УРСР, але газети лише республіканських видань. Обласних, прим. з Чернівець, діставати не можуть. Але й на передплату українських газет та журналів румунська влада дивиться неприязним оком . . .

ВІСТІ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

1-го жовтня — Архиєрейська св. Літургія з нагоди Празника Покрови П.Н.М. на Сатерленд, Саскатун, год. 10 рано.

8-го жовтня — Архиєрейська св. Літургія й візитація в Вакав, год. 10 рано.

9-го - 15-го жовтня — Преосв. Кир Андрей візьме участь у нарадах єпископату Канади, та участь у "Катехитичній комісії" в Оттаві.

22-го жовтня — Архиєрейська св. Літургія у Твей місті год. 4 пополудні, з нагоди 25-ліття існування парафії.

29-го жовтня — Архиєрейська св. Літургія та візитація у Шіго місті год. 10 рано.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовин та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Mytnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

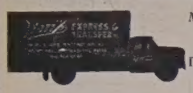

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. G. Box 156, EDMONTON

ДЖЕРРІ КІТТ
адвокат і нотар
повідомляє про відкриття своєї адвокатської канцелярії в новому приміщенні:
JERRY M. KITT
506 Cambridge Bldg.
10024 — Jasper Ave., Edmonton
Тел. бюра: 429-5595 Резиденції: 474-2605

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офіс 422-7656 дому 479-3480

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

З СССР нелегко договорюватися

(закінчення з стор. 1.)

нулої війни зброю, автомобілі, харчі ітд. ЗДА погодилися на суму 500 мільйонів долярів, але СССР хоче сплачувати цю суму до кінця цього сторіччя. ЗДА погодилися би й на те, але домагаються, щоб СССР платив від тої суми відсотки. Совєтський уряд відмовився, мотивуючи свою відмову тим, що Англія, яка дістала двічі стільки, що СССР, заплатила теж 500 мільйонів долярів, але без відсотків.

Дальші справи, що їх обговорював д-р Кіссінджер, були: віднова переговорів відносно обмеження атомових зброєнь, які перервано, справа європейської конференції для справ безпеки, що мала би відбутися в листопаді ц.р., яку скликає СССР, а якої завданням є зменшити число військ НАТО в Европі, справа відносин на Близькому Сході, де тепер дійшло до свіжих збройних сутичок між Ізраїлем та арабами та американсько-китайські відносини. СССР й далі не довір'яє ЗДА,що вони не будуть домовлятися з комуністичним Китаєм проти СССР.

То лиш офіційно проголошені справи, що їх мав обговорювати д-р Кіссінджер із совєтським урядом. Певно, що на програмі були ще й інші справи, але ні їх, ані висліду розмов д-ра Кіссінджера досі не подано до публічного відома.

—o—

В СССР засудили на кару в'язниці до 10 і 12 років 20 та 22-річного студентів, що за хопили були в 1970 р. малий пасажирський літак й примусили його осісти в Туреччині. Туреччина видала студентів до СССР й тепер їх судили.

Чепурні мешкання
в дуже спокійному, чистому високому житловому будинкові („гайрайз"). Знижка при виноймі з різними додатками.
Українське керівництво.
9930 - 113 Ст. Едмонтон
Тел.: 482-1774

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаміную очі —
— Припасовую окуляри

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Соняшні бурі

Шіснадцять штучних сателітів, що кружляють високо над Землею, й увесь час фотографують Сонце. Місяць та інші плянети й зорі, передали минулого місяця світлини з великої бурі на Сонці. Сателіти занотували вітри, що шаліли на Сонці зі скорістю 2.2 мільйони миль на годину, а за кілька днів зменшили свою силу до 1 мільйона миль на годину. В тому часі температура на сонці дійшла до 2 мільйонів ступнів Фаренгайта ,тобто прибл. 20 разів стільки, як є звичайно. Соняшні бурі шаліли не лиш на Сонці, але вони простягалися на цілу соняшну систему, витворюючи в міжплянетній системі сильні електро-магнетні поля. Вчені припускають, що на Сонці мусіла наступити якась велика експлозія водневих атомів.

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і хорової системи
215 ACADEMY PLACE
13520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирокових недуг та залози (Простейт гланд), що регулює моч.
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

В СССР посилюють протирелігійну кампанію

В московській газеті „Правда" появилася велика стаття на першій стороні з докорами під адресою партійних комуністів, які потурають релігійним практикам, ба що більше, навіть самі беруть участь в релігійних богослуженнях, хрестять своїх дітей, вінчаються в церквах ітд. Автор статті доручає посилити протирелігійну пропаганду та каже, що „кожний комуніст мусить бути воюючим безбожником". „Правда зазначає, що тепер, при видачі нових партійних для партійних комуністів виказок, будуть звертати бачну увагу на те, чи хтось є теж воюючим безбожником, як цього вимагає комуністична партія.

Автор статті пов'язує релігійність із „націоналістичними пересудами", тобто, хто не є безбожником, той певно є приклонником „буржуазного націоналізму", проти якого тепер совєтські комуністи ведуть заїлу боротьбу. В статті не сказано про які націоналізми говорить автор, але закордонні кореспонденти стверджують, що найбільша релігійність існує серед не-російських народів СССР, зокрема в Литві, в мусулманських Азербейджані, Узбекістані, на Кавказі та в Україні. Хоч і в корінній Московщині також помітний зріст релігійности.

Із статті „Правди" виходить, що 50-річна боротьба з релігією в СССР зазнала повної невдачі.

—o—

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, John William Boyko, otherwise known as John William Boyce of Box 513 Devon, Alberta in the province of Alberta, trucker intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. for a change of my name to John William Boyce.
2. For a change of my wife's name from Barbara Joanne Boyko to Barbara Joanne Boyce.
3. For changes of my children's names
From Kay Miriam Boyko to Kay Miriam Boyce.
From Vincent William Boyko to Vincent William Boyce.
From Corinna Leigh Boyko to Corinna Leigh Boyce.

John William Boyko
(signature of applicant — legal name in full).
John William Boyce
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Дрібні оголошення

Потрібно сторожа

(Кертейкера)
До домівки УНО — 10629 - 98 вул. в Едмонтоні.
Зацікавлених в цій праці проситься телефонувати до господаря 476-7029.

—o—

● **BY OWNER** — Up and down Duplex — 3 & 4 bedrooms: 11408 - 112 Ave., Edmonton.

—o—

COURTESY FLOOR COVERING INSTALLATIONS
ВСТАВЛЯЄМО КАРПЕТИ ТА ЛІНОЛЕУМ
Кошториси даром без обов'язку замовлення.
Гарантоване виконання.
Телефонуйте: 469-3457 після 6-ої год. вечора.

—o—

● **ПОШУКУЄМО ЖІНКИ**-українки до двоїх дітей, віком 5 та 6 років. Дівчинка ходить до школи, а хлопчик до дитячого садка. Живемо в околиці 113 авеню та 102 вул. Платня відповідно до умови.
Просимо телефонувати на ч.: 477-1578 або 422-8951.

—o—

● **ДО ВИНАЙМУ мешкання** з двома спальнями. Умебльоване або без меблів. 11317 - 93 Ст., тел. 474-6384.

—o—

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище .....
Адреса .....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ
Коли змінюєте місце свого перебування, випишіть цю картку, вкиньте та негайно пересилайте на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і стара адреса: .....
Ім'я і нова адреса: .....
(Адресу писати по-англійськи)

AUTUMN FOODS from SAFEWAY!

When autumn puts a nip into the air, you know it's time to plan more hot and hearty meals to satisfy your family's sharper appetites. You can do his at great savings by choosing from Safeway's wide selection of foods that fit fall season eating patterns. Some suggestions are mentioned here... you'll find many, many others in our store. Come and see! It's the best way to restock your home shelves and freezer to be ready for the days of autumn!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED